

ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)
15. června 2005 *

Ve věci T-349/03,

Corsica Ferries France SAS, se sídlem v Bastia (Francie), zastoupená
S. Rodriguesem a C. Scapelem, advokáty, s adresou pro účely doručování
v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené C. Giolitem a H. van Vlietem, jako
zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporované

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Bergues a S. Rametem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

a

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, se sídlem v Marseille (Francie), původně zastoupenou H. Tassym, dále O. d'Ormesson a A. Bouinem, advokáty,

vedlejšími účastníky,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2004/166/ES ze dne 9. července 2003 ohledně podpory na restrukturalizaci, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Úř. věst. 2004, L 61, s. 13),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. listopadu 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 87 ES stanoví:

„1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato Smlouva jinak.

[...]

3. Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány:

[...]

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem [...]"

2 Oddíl 8 pokynů Společenství pro státní podpory námořní dopravě (Úř. věst. 1997, C 205, s. 5) stanoví, že Komise používá pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích pro podpory na restrukturalizaci námořních společností.

3 V pokynech Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. 1999, C 288, s. 2, dále jen „pokyny“), použitelných od 9. října 1999, uvádí Komise podmínky, za kterých mohou být posuzované podpory považovány podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES za slučitelné se společným trhem. Podle bodu 3.2.2 pokynů jsou tyto podmínky charakterizovány tím, že příjemce je podnikem v nesnázích, že je možno obnovit životaschopnost, že je zamezeno nepřijatelnému narušení hospodářské soutěže, že je podpora omezena na minimum; kromě toho mohou být stanoveny podmínky a povinnosti nutné pro to, aby nebyla narušena hospodářská soutěž v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, a musí být proveden celý restrukturalizační plán.

4 Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž)

(Úř. věst. L 364, s. 7; Zvl. vyd. 06/02, s. 10), ukládá členským státům otevřít vnitrostátní trhy kabotáže. Podle ustanovení článku 4 tohoto nařízení uzavírá-li členský stát zakázky na veřejné služby, činí tak na nediskriminačním základě ve vztahu ke všem majitelům lodí ze Společenství.

Skutkový základ sporu

1. *Dotčené námořní společnosti*

- 5 Žalobkyní je námořní společnost, která poskytuje pravidelné námořní spojení na Korsiku z kontinentální Francie (Toulon a Nice) a z Itálie (Savona a Livorno).

- 6 Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) je námořní společností, která zajišťuje pravidelné spojení na Korsiku z kontinentální Francie (Nice, Toulon a Marseille) a do severní Afriky (Tunisko a Alžírsko) z kontinentální Francie, jakož i sezónní spojení od dubna do září na Sardinii.

- 7 Společnost SNCM je dnes z 80 % vlastněna Compagnie générale maritime et financière (CGME) a z 20 % Société nationale des chemins de fer (SNCF). Společnost CGME, jejímž 100 % přímým vlastníkem je francouzský stát, má jako předmět podnikání především povolování námořní dopravy všeho druhu, výzbroj a nájem lodí, jakož i účast na obchodních nebo průmyslových činnostech, které stojí v přímé nebo nepřímé souvislosti s tímto předmětem podnikání.

- 8 SNCM má minoritní účast na Compagnie méridionale de navigation (CMN), námořní společnosti působící mezi Marseille a Korsikou, která je ovládána skupinou Stef-TFE prostřednictvím Compagnie méridionale de participation.

2. Závazky veřejné služby spojené s námořní dopravou mezi kontinentální Francií a Korsikou

- 9 Od roku 1948 je zajištěna pravidelná námořní doprava mezi kontinentální Francií a Korsikou v rámci závazků veřejné služby.

- 10 Do roku 1976 byly tyto služby poskytovány podle systému částečně upraveného francouzskými právními předpisy, přičemž lodě plující pod francouzskou vlajkou měly na tuto kobotáž monopol. Podle tohoto systému platil stát společně s poskytovatelem tuto službu paušální dotací jako vyrovnání za uložené závazky veřejné služby se zřetelem na obsluhovaný přístav, pravidelnost a četnost spojení, výkonnost při poskytování služeb, uplatňované přepravní sazby a posádku lodí.

- 11 V roce 1976 Francie nově definovala podmínky poskytování veřejné služby námořní dopravy s Korsikou na základě zásady kontinuity spojení s pevninou. Tato zásada měla omezit nevýhody plynoucí z ostrovní polohy a uspořádat dopravní obslužnost ostrova tak, aby se pokud možno přiblížila spojení na pevnině. Byl zaveden systém koncesí společně se zadávací dokumentací stanovící rámec veřejné služby. Se SNCM a CMN byla dne 31. března 1976 uzavřena rámcová dohoda na dobu 25 let, jejíž platnost uplynula dne 31. prosince 2001.

- 12 Od roku 1976 do roku 1982 určovala francouzská vláda na základě této rámcové dohody podmínky dopravní obslužnosti.
- 13 Zákonem ze dne 30. července 1982 o zvláštním statutu regionu Korsika byla v rámci smluvního rámce s francouzským státem přenesena na shromáždění na Korsice správa územního rozvoje. Zákonem ze dne 13. května 1991 o statutu územního celku Korsika pak toto shromáždění obdrželo plnou pravomoc k dopravní obslužnosti ostrova. Od té doby je tato organizace zajišťována Office des transports de la Corse (OTC).
- 14 Od roku 1991 byly mezi OTC a oběma společnostmi majícími koncesi uzavřeny na základě rámcové dohody dvě pětileté smlouvy. První z těchto smluv (dále jen „smlouva z roku 1991“) byly stanoveny podmínky pro výkon veřejné služby na období od roku 1991 do roku 1996, druhou smlouvou (dále jen „smlouva z roku 1996“) na období od roku 1996 do roku 2001. Tyto smlouvy rovněž definovaly zásady poskytování paušálních dotací na územní rozvoj jako vyrovnání za uložené závazky. Závazky veřejné služby se v tomto období vztahovaly na všechna spojení mezi Korsikou a třemi přístavy kontinentální Francie, a to Nice, Toulon a Marseille.
- 15 V roce 2001 vyhlásil územní celek Korsika nabídkové řízení podle nařízení č. 3577/92, aby vybral subjekt pověřený plněním závazků veřejné služby mezi kontinentální Francií a Korsikou od 1. ledna 2002 v rámci zakázky na dobu pěti let za finanční vyrovnání. Vzhledem k vývoji konkurence na spojeních z Toulonu a Nice byl územní celek Korsika toho názoru, že jen spojení z Marseille je nutno zařadit do závazků veřejné služby.
- 16 Tato zakázka byla společně zadána SNCM a CMN, žalobkyně se s nabídkou nepřihlásila.

- 17 Podle „smlouvy o přenesení veřejné služby“ (dále jen „smlouva z roku 2002“) uzavřené mezi územním celkem Korsika a OTC jsou SNCM a CMN, jako zmocněnci, zavázány poskytovat od 1. ledna 2002 pravidelné služby námořní dopravy mezi Marseille a Korsikou při zachování podmínek závazků veřejné služby týkajících se četnosti, kapacity, jízdních řádů, přepravních tarifů (maximální ceny podle doby sezóny, slevy pro určité skupiny osob) a kvality služeb. Podle ustanovení této smlouvy bude za plnění těchto závazků placeno ročně klesající finanční vyrovnání jako „reference“, určené na základě odhadu příjmů, které bude upraveno na konci každého roku na základě odchylky odhadu od skutečných příjmů. Maximální částka finančního vyrovnání činí za celou dobu trvání smlouvy 326,85 milionů eur pro SNCM a 128,2 milionů eur pro CMN, celkově tedy 455,05 milionů eur. Smlouva z roku 2002 dále stanoví, že roční finanční vyrovnání je u každého zmocněnce omezeno na provozní ztrátu vzniklou z důvodu závazků veřejné služby, přičemž bude zohledněn přiměřený zisk podle skutečného užívání nasazeného námořního kapitálu, smlouvou stanovený na 15 % prodejní ceny lodi. Platnost smlouvy z roku 2002 končí dne 31. prosince 2006, pokud ji obě smluvní strany neukončí dříve.

Správní řízení

1. Podpory poskytnuté SNCM na vyrovnání závazků veřejné služby v rámci smlouvy z roku 1991 a smlouvy z roku 1996

- 18 Dne 22. prosince 1998 v návaznosti na stížnosti vůči podporám poskytnutým Corsica Marittima, dceřině společnosti SNCM, na dopravu cestujících mezi Korsikou a Itálií, oznámila Komise Francouzské republice své rozhodnutí zahájit

o podporách formální vyšetřovací řízení podle čl. 93 odst. 2 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 2 ES) (Úř. věst. 1999, C 62, s. 9). Tato věc byla zapsána do rejstříku pod číslem C-78/98.

- 19 Dne 28. února 2001 v návaznosti na nové stížnosti týkající se podpor, které obdržela SNCM na krytí nákladů na své závazky veřejné služby, oznámila Komise Francouzské republice své rozhodnutí zahájit o podporách formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (Úř. věst. 2001, C 117, s. 9). Tato věc byla zapsána do rejstříku pod číslem C-14/01.
- 20 Rozhodnutím 2002/149/ES ze dne 30. října 2001, o státních podporách poskytnutých Francií SNCM (Úř. věst. 2002, L 50, s. 66), Komise uzavřela řízení zahájená ve věcech C-78/98 a C-14/01, když byla toho názoru, že podpory ve výši 787 milionů eur poskytnuté SNCM v letech 1991 až 2001 jako vyrovnání závazků veřejné služby v lodní dopravě mezi Korsikou a třemi přístavy kontinentální Francie, Nice, Toulon a Marseille, jsou podle čl. 86 odst. 2 ES slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí nebylo napadeno žalobou na neplatnost před Soudem.

2. Podpory poskytnuté SNCM na záchranu a restrukturalizaci

- 21 Dne 20. prosince 2001 oznámily francouzské orgány Komisi, že CGMF poskytla SNCM zálohu ve výši 22,5 milionů eur z titulu podpory na záchranu. Tato podpora, která již byla SNCM částečně vyplacena, byla zapsána do rejstříku pod číslem NN 27/2002 (ex N 849/2001).

- 22 Dopisem ze dne 18. února 2002 oznámila Francouzská republika Komisi projekt podpory na restrukturalizaci pro SNCM. Navržená podpora na restrukturalizaci spočívala v navýšení základního kapitálu SNCM o 76 milionů eur společností CGMF, tj. navýšení vlastního kapitálu ze 30 milionů eur na 106 milionů eur. Tato podpora byla Komisí zapsána do rejstříku jako oznámená podpora pod číslem N 118/2002.
- 23 Rozhodnutím K(2002) 2611 konečné, ze dne 17. července 2002, Komise schválila podporu na záchranu pro SNCM v rámci řízení o předběžném přezkoumání podpor stanoveného v čl. 88 odst. 3 ES. Ve svém rozhodnutí Komise uvedla, že oznámená podpora splňuje pět kritérií stanovených v této souvislosti pokyny, zejména závazek francouzského státu oznámit restrukturalizační plán. Toto rozhodnutí nebylo napadeno žalobou na neplatnost před Soudem.
- 24 Dopisem ze dne 19. srpna 2002 adresovaným Francouzské republice Komise poté, co při předběžném přezkoumání zjistila pochybnosti o slučitelnosti oznámené podpory na restrukturalizaci se společným trhem, rozhodla podle čl. 4 odst. 4 a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (dále jen „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“). Oznámená podpora byla zapsána do rejstříku pod novým číslem C-58/2002.
- 25 Dopisem ze dne 8. října 2002, který byl společně se svými přílohami odeslán dne 15. října, sdělily francouzské orgány Komisi své připomínky k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení.

- 26 Dne 11. prosince 2002 bylo rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení i se shrnutím zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 308, s. 29). Zúčastněné strany byly vyzvány ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění předložit připomínky k záměru poskytnout podporu.
- 27 Dopisem ze dne 8. ledna 2003 předložila žalobkyně Komisi své písemné připomínky k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení. Komise dále obdržela připomínky skupiny Stef-TFE a různých územních celků. Komise předala všechny jí došlé připomínky Francouzské republice a dala jí možnost se k nim vyjádřit.
- 28 Dne 4. února 2003 se na žádost žalobkyně uskutečnilo setkání mezi ní a Komisí, na kterém Komisi předala doplňující dokumenty.
- 29 Dopisem ze dne 10. února 2003 předložily francouzské orgány Komisi své argumenty směřující k prokázání, že záměr poskytnout podporu respektuje pokyny, jakož i popis stávajícího vývoje počtu zaměstnanců a platů a snižování nákladů a cenové politiky SNCM.
- 30 Dopisem ze dne 13. února 2003 předložily francouzské orgány Komisi svá vyjádření k připomínce žalobkyně a Stef-TFE.

- 31 Dopisem ze dne 21. února 2003 odpověděly francouzské orgány na dodatečné otázky položené Komisí v dopise ze dne 10. února 2003.
- 32 Faxem ze dne 27. května 2003 předložily francouzské orgány Komisi svá vyjádření k dokumentům, které dne 4. února 2003 žalobkyně předala Komisi a které dopisem ze dne 21. února 2003 zaslala francouzským orgánům.
- 33 Dne 9. července 2003 přijala Komise rozhodnutí 2004/166/ES ohledně podpory na restrukturalizaci, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti SNCM (Úř. věst. 2004, L 61, s. 13), které je předmětem projednávané žaloby na neplatnost (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 34 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„Článek 1

Podpora na restrukturalizaci, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch [SNCM], je slučitelná se společným trhem za podmínek uvedených v člancích 2 až 5.

Článek 2

SNCM se od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 zdrží nabývání nových lodí, jakož i podpisu smluv o stavbě, objednávkách nebo nájmu nových lodí nebo lodí po generální opravě.

SNCM smí od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 provozovat jen těch jedenáct lodí, které již vlastní, tj.: *Napoléon Bonaparte*, *Danielle Casanova*, *Île de Beauté*, *Corse*, *Liamone*, *Aliso*, *Méditerranée*, *Pascal Paoli*, *Paglia Orba*, *Monte Cinto* a *Monte d'Oro*.

Bude-li SNCM muset na základě událostí, které nepodléhají její vůli, nahradit některou ze svých lodí před 31. prosincem 2006, může Komise na základě řádně odůvodněného oznámení Francie tuto náhradu povolit.

Článek 3

Skupina SNCM prodá veškeré přímé, nebo nepřímé účasti na následujících společnostech:

— Amadeus France,

- Compagnie Corse Méditerranée,

- Société civile immobilière Schuman,

- Société méditerranéenne d'investissements et de participations,

- Someca.

Namísto prodeje účasti na Société méditerranéenne d'investissements et de participations může SNCM také prodat jediné aktivum této společnosti, *Southern Trader*; a uzavřít tuto dceřinou společnost.

Prodeje se mohou uskutečnit podle výběru francouzských orgánů buď na základě veřejné nabídky prodeje, nebo na základě předem oznámené veřejné výzvy vyjádřit zájem s minimálně dvouměsíční lhůtou pro podání nabídky.

Francie Komisi prokáže veškeré prodeje. Nedostatečné nabídky obdržené SNCM nesmí být brány jako důvod pro neuskutečnění prodeje. V případě, že neexistuje nabídka a může-li Francie dokázat, že všechna nezbytná opatření týkající se zveřejnění byla učiněna, považuje se podmínka uvedená v prvním pododstavci za splněnou.

Článek 4

Na všech spojeních na Korsiku od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 se SNCM zdrží všech cenově politických opatření týkajících se zveřejněných cen, kterými by měly být nabízeny nižší ceny než ceny každého z jejích konkurentů za stejné cíle a služby ve stejných termínech.

Komise si vyhrazuje právo zahájit vyšetřovací řízení ve všech případech, ve kterých bude zjištěno nedodržení podmínek tohoto rozhodnutí a především podmínky stanovené v prvním pododstavci.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci je splněna, je-li nejnižší nabídnutá cena SNCM každý den vyšší než nejnižší nabídnutá akční cena za stejný cíl a služby každého z jejích konkurentů.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci se neuplatní tehdy, jakmile ceny konkurentů překročí ceny SNCM v referenčním roce 1996 s ohledem na inflaci.

Francie oznámí Komisi do 30. června každého roku všechny nezbytné informace, za účelem prokázání, že tyto podmínky byly na všech spojeních na Korsiku nebo z Korsiky v uplynulém roce splněny.

Článek 5

V souladu se závazky francouzských orgánů se v restrukturalizačním plánu stanoví roční počet zpátečních jízd lodí na jednotlivých námořních spojeních na Korsiku až do 31. prosince 2006 na maximální počet uvedený v tabulce 3 tohoto rozhodnutí, pokud nenastanou zvláštní okolnosti nepříčitatelné SNCM, pro které by bylo nutno přeložit určitá spojení do jiných přístavů, a pokud se nezmění závazky veřejné služby uložené podniku.

Článek 6

Francie je oprávněna napoprvé navýšit kapitál ve společnosti SNCM o částku 66 milionů eur od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí.

Až do konce restrukturalizační doby, tj. do 31. prosince 2006, může Komise na návrh francouzských orgánů rozhodnout o schválení druhého navýšení SNCM, jehož výše bude odpovídat rozdílu mezi zbývajících 10 miliony eur a výnosem z prodejů vyžadovaných v článku 3 za podmínek stanovených v uvedeném článku.

Takové rozhodnutí smí být přijato, jen pokud byla provedena opatření vyžadovaná v článku 3, pokud výnos z prodejů nepřesáhne 10 milionů eur a jestliže byly dodrženy podmínky stanovené v článcích 2, 4 a 5; bez ohledu na to je Komise oprávněna, v případě nedodržení některého z těchto ustanovení, zahájit v případě nutnosti formální vyšetřovací řízení. V případě nedodržení nebude druhá část podpory vyplacena.

Článek 7

Francie bude informovat Komisi do šesti měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která provedla, aby vyhověla tomuto rozhodnutí.

[...]"

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 35 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 13. října 2003 podala žalobkyně tuto žalobu.
- 36 Podáním došlým soudní kanceláři dne 3. února 2004 podala Francouzská republika návrh na své vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů Komise.
- 37 Podáním došlým soudní kanceláři dne 26. února 2004 podala SNCM návrh na své vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů Komise.
- 38 Usnesením ze dne 10. března 2004 bylo povoleno vedlejší účastenství Francouzské republiky.

- 39 Usnesením ze dne 30. března 2004 bylo povoleno vedlejší účastenství SNCM.
- 40 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (třetí senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastníky řízení, aby odpověděli na písemné otázky. Účastníci řízení těmto výzvám ve stanovených lhůtách vyhověli.
- 41 Ve svých odpovědích informovali účastníci řízení Soud o tom, že Komise dne 8. září 2004 přijala rozhodnutí K(2004) 3359 konečné (dále jen „rozhodnutí ze dne 8. září 2004“), kterým bylo napadené rozhodnutí změněno. Na doplňující písemnou otázku Soudu zaujali účastníci řízení stanovisko k dopadu tohoto rozhodnutí na projednávanou žalobu.
- 42 Řeči účastníků řízení a odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na veřejném zasedání, které se konalo dne 18. listopadu 2004.
- 43 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil napadené rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

44 Komise, podporovaná Francouzskou republikou a SNCM jako vedlejšími účastníky řízení, navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

45 Žalobkyně opírá projednávanou žalobu na neplatnost o dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení článku 253 ES tím, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, nařízení č. 659/1999 a pokynů tím, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení.

46 Úvodem je nicméně nutno přezkoumat případný dopad rozhodnutí ze dne 8. září 2004 na projednávanou žalobu.

1. Úvodní poznámka týkající se dopadu rozhodnutí ze dne 8. září 2004 na projednávanou žalobu

47 Je namístě uvést, že svým rozhodnutím ze dne 8. září 2004 Komise změnila napadené rozhodnutí, aby – jak uvádí v druhém bodě odůvodnění tohoto nového

rozhodnutí – umožnila SNCM nahradit v seznamu lodí v článku 2 napadeného rozhodnutí, tj. v seznamu lodí, které SNCM může provozovat během doby restrukturalizace, loď *Aliso* lodí *Asco*, a dále s ohledem na potíže, které vyvstaly při prodeji lodi *Asco*, umožnila prodat buď tuto loď, nebo loď *Aliso*.

48 Je však nutno připomenout, že podle judikatury musí být v rámci žaloby na neplatnost podle článku 230 ES legalita právního aktu Společenství posuzována v závislosti na faktických a právních skutečnostech existujících v době, kdy byl daný právní akt přijat (rozsudek Soudu ze dne 25. června 1998, *British Airways* a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 81).

49 Krom toho není v projednávaném případě zřejmé, že by rozhodnutí ze dne 8. září 2004 činilo určité části žalobních důvodů a argumentů, předložených žalobkyní na podporu projednávané žaloby, bezpředmětnými. Na písemnou otázku Soudu k tomuto bodu to také netvrdila ani žalobkyně, ani Komise.

50 Za těchto okolností je nutno konstatovat, že rozhodnutí ze dne 8. září 2004 se žádným způsobem projednávané žaloby na neplatnost proti napadenému rozhodnutí nedotýká.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 253 ES tím, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno

51 V projednávaném žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, co se týče povahy dotčené podpory a charakteru části

podpory jako vyrovnání za veřejnou službu, odstranění pochybností, které vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, posouzení obnovy životaschopnosti, reálnosti předpokládaných restrukturalizačních scénářů a stanovení nestrategických účastí.

Úvodní poznámky týkající se rozsahu žalobního důvodu

- 52 Je třeba připomenout, že podle judikatury se liší žalobní důvod vycházející z porušení článku 253 ES od žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení. Zatímco první, kterým je namítáno chybějící nebo nedostatečné odůvodnění, se vztahuje k porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES a je důvodem veřejného pořádku, který musí soud Společenství přezkoumat i bez návrhu, druhý, který se týká legality rozhodnutí po meritorní stránce, spadá pod porušení právní normy při provádění Smlouvy ve smyslu téhož článku 230 ES a může být přezkoumán soudem Společenství, jen pokud se ho žalobce dovolává. Povinnost odůvodnění je proto otázkou odlišnou od opodstatněnosti odůvodnění (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67; ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 35, a ze dne 29. dubna 2004, Nizozemsko v. Komise, C-159/01, Recueil, s. I-4461, bod 65; rozsudek Soudu ze dne 13. ledna 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise, T-158/99, Recueil, s. II-1, bod 97).
- 53 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že žalobkyně svým prvním žalobním důvodem, jak výslovně vyplývá z jeho názvu v žalobě („porušení podstatných formálních náležitostí: nedostatečné odůvodnění“) a z obsahu žaloby, především z bodů 17, 18 a 43 – které uvádí porušení podstatných formálních náležitostí, judikaturu k článku 253 ES a nezbytnost zrušení napadeného rozhodnutí

s ohledem na jeho „formální soulad s právem“ –, jakož i z odstavců 3 a 4 shrnutí žaloby učiněného žalobkyní, které uvádí „nedostatečné odůvodnění“ ve výše uvedených bodech, pouze uplatňuje, že napadené rozhodnutí je v určitých částech nedostatečně odůvodněno v rozporu s článkem 253 ES.

- 54 Je třeba uvést, že takto určený rozsah projednávaného žalobního důvodu není účastníky řízení zpochybněn. Je totiž třeba poznamenat, že v odpovědi na vyjádření Komise a Francouzské republiky žalobkyně v bodě 3 repliky uvedla, že uvedeným žalobním důvodem Komisi vytýká „porušení“ nebo „nesplnění“ povinnosti uvést odůvodnění.
- 55 Z žaloby mimoto vyplývá, že rozlišování mezi povinnostmi uvést odůvodnění a zjevně nesprávným posouzením je žalobkyni dobře známo, neboť poté, co v prvním žalobním důvodu zpochybnila, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečné, uplatňuje ve svém druhém žalobním důvodu (nazvaném „Porušení Smlouvy o ES a prováděcích předpisů: nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení“) vycházejícím z porušení čl. 87 odst. 3 ES a pokynů, že napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávná posouzení. Stejně rozlišování se nachází ve shrnutí žaloby, ve kterém žalobkyně v odstavci 3 uvádí, že „se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dvou důvodů, a to z důvodu nedostatečného odůvodnění a z důvodu nesprávných skutkových zjištění a zjevně nesprávných posouzení“. Také v replice žalobkyně znovu potvrdila, poté co vzala na vědomí vyjádření Komise a Francouzské republiky k tomuto bodu, že namítá jednak porušení povinnosti uvést odůvodnění a jednak zjevně nesprávná posouzení.
- 56 Za těchto okolností je nutné rozumět prvnímu žalobnímu důvodu, o který žalobkyně opírá svoji žalobu, tak, že vychází výlučně z porušení článku 253 ES, které má spočívat v tom, že napadené rozhodnutí je v řadě bodů nedostatečně odůvodněno, neboť části žalobního důvodu žalobkyně týkající se opodstatněnosti napadeného rozhodnutí jsou převzaty v rámci druhého žalobního důvodu.

- 57 Je nicméně nutné konstatovat, jak správně uvádí Komise podporovaná v tomto bodě Francouzskou republikou, že několik částí žalobního důvodu a argumentů uplatňovaných žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu a argumentů k prokázání nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, nýbrž jeho nesprávnosti. Tímto přitom žalobkyně ve skutečnosti napadá opodstatněnost napadeného rozhodnutí, pod záminkou zpochybnění jeho odůvodnění.
- 58 Jak již přitom Soudní dvůr rozhodl, Soud nesmí z titulu přezkumu dodržení povinnosti odůvodnění přezkoumávat legalitu žalobních důvodů z hlediska meritorní stránky dovolávaných Komisí za účelem odůvodnění jejího rozhodnutí (rozsudek Francie v. Komise, bod 52 výše, bod 38).
- 59 Z toho plyne, že v rámci žalobního důvodu vycházejícího z nedostatku odůvodnění nebo z nedostatečného odůvodnění jsou části žalobního důvodu a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí neúčinné a nerelevantní (viz v tomto smyslu rozsudek Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise, bod 52 výše, bod 97; rozsudky Soudu ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Recueil, s. II-931, bod 389; ze dne 28. února 2002, Compagnie générale maritime a další v. Komise, T-86/95, Recueil, s. II-1011, bod 425, a ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Recueil, s. II-3275, body 1175 a 1176).
- 60 Mimoto, jelikož žalobkyně výslovně potvrdila, že první žalobní důvod vychází výlučně z nedostatku odůvodnění a z logiky žaloby vyplývá, že si žalobkyně byla vědoma rozlišení mezi nedostatkem odůvodnění a nesprávným odůvodněním, nepřísluší Soudu v rámci projednávaného žalobního důvodu měnit kvalifikaci vznesených částí tohoto žalobního důvodu, které ve skutečnosti směřují ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí. Tato úvaha platí tím spíše v případě, jakým je projednávaný případ, ve kterém žalobkyně uvádí druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, v jehož rámci jsou znovu uváděny některé tyto části žalobního důvodu za účelem zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí.

- 61 V důsledku toho je v rámci projednávaného žalobního důvodu třeba jen zkoumat, zda je napadené rozhodnutí právně dostačujícím způsobem odůvodněno. Části žalobního důvodu a argumenty vznesené žalobkyní v rámci projednávaného žalobního důvodu, kterými je ve skutečnosti zpochybňována opodstatněnost rozhodnutí, je nutno zamítnout jako nerelevantní.

K částem žalobního důvodu týkajícím se odůvodnění napadeného rozhodnutí

Úvodní poznámky

- 62 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury závisí rozsah povinností uvést odůvodnění na povaze dotčeného právního aktu a na kontextu, v němž byl přijat. Z odůvodnění musí být jasně a jednoznačně patrné uvažování orgánu, tak aby se jednak zúčastněné osoby mohly seznámit s odůvodněními přijatého opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda je, či není rozhodnutí opodstatněné, a jednak aby soud Společenství mohl vykonávat svůj přezkum legality (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 52 výše, bod 63; rozsudky Soudu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise, T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, bod 278, a ze dne 14. ledna 2004, Fleuren Compost v. Komise, T-109/01, Recueil, s. II-127, bod 119).
- 63 Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní poznatky, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Francie v. Komise, bod 52 výše, bod 36; rozsudky Soudu ze dne 15. června 2000, Alzetta a další v. Komise, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Recueil, s. II-2319, bod 175, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise, bod 62 výše, bod 279).

- 64 Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby vyložila skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam pro logiku rozhodnutí (rozsudky Soudu ze dne 8. června 1995, *Siemens v. Komise*, T-459/93, Recueil, s. II-1675, bod 31, a *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise*, bod 62 výše, bod 280). Soudní dvůr tak již rozhodl, že Komise nebyla povinna vyjádřit se k těm skutečnostem, které zjevně neměly souvislost s věcí nebo neměly žádný, nebo jednoznačně druhořadý, význam (rozsudek *Komise v. Sytraval a Brink's France*, bod 52 výše, bod 64).
- 65 Při kvalifikaci opatření jako podpory vyžaduje povinnost uvést odůvodnění to, že budou uvedeny důvody, proč Komise považuje dotčené opatření za opatření spadající do působnosti čl. 87 odst. 1 ES (rozsudek *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise*, bod 62 výše, bod 281).
- 66 Pokud se jedná o slučitelnost státní podpory na restrukturalizaci s čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, z judikatury vyplývá, že povinnost uvést odůvodnění je splněna, jsou-li v rozhodnutí Komise uvedeny důvody, proč se domnívá, že podpory jsou s ohledem na podmínky stanovené pokyny odůvodněné, zejména existence restrukturalizačního plánu, uspokojivé prokázání dlouhodobé životaschopnosti a přiměřený charakter podpor s ohledem na příspěvek jejich příjemce (viz v tomto smyslu rozsudek *Francie v. Komise*, bod 52 výše, bod 37, a rozsudek Soudu ze dne 30. dubna 1998, *Vlaamse Gewest v. Komise*, T-214/95, Recueil, s. II-717, bod 102; viz, pokud jde o ostatní rámce Společenství upravující státní podpory, rozsudek *Fleuren Kompost v. Komise*, bod 62 výše, bod 125).
- 67 Ve světle těchto zásad je třeba zkoumat, zda je napadené rozhodnutí v projednávaném případě dostatečně odůvodněno.

K povaze dotčeného opatření a k charakteru části podpory jako vyrovnání za veřejnou službu

- 68 Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, co se týče určení částky vyrovnání za veřejnou službu. Uvádí, že Komise nevezala na vědomí příbraný znalecký posudek, že v napadeném rozhodnutí není vysvětleno, proč je zohledněna dotace na odpis *Liamone*, přestože tato loď nebyla nutná pro provozování přenesené veřejné služby, a že neumožňuje určení skutečného podílu vyrovnání za veřejnou službu na celkové částce podpory.
- 69 Bez dalšího je nutno poukázat na to, že Komise v bodě 259 odůvodnění napadeného rozhodnutí zastávala názor, že nezávisle na nutnosti analyzovat podporu jako podporu na restrukturalizaci je podle čl. 86 odst. 2 ES část podpory připadající na vyrovnání za veřejnou službu za roky 1991 až 2001 slučitelná se společným trhem.
- 70 Zdá se, že při určení částky vyrovnání za veřejnou službu počítala Komise v bodech 256 a 257 odůvodnění napadeného rozhodnutí výši ztrát, které SNCM utrpěla mezi lety 1991 až 2001 na všech spojeních na Korsiku, které podléhají závazku veřejné služby. V tomto ohledu vysvětluje, že za roky 1991 až 1999 vycházela z výsledku hospodaření před zdaněním u spojení na Korsiku podle znaleckého posudku použitého v rámci rozhodnutí 2002/149, sníženého o zisky z prodeje lodí, zatímco za roky 2000 a 2001, na které se nevztahoval výše uvedený posudek, nově vypočítala na základě postupu uvedeného v rozhodnutí 2002/149 výsledek hospodaření před zdaněním u spojení na Korsiku, přičemž odečetla rezervy na restrukturalizaci, které již byly zohledněny v oznámených nákladech na restrukturalizaci, neboť v obou těchto letech nebyl prodán žádný námořní materiál. Pokud jde o případné ztráty ze

spojení z Marseille na Korsiku v roce 2002, nemohly být zohledněny, „neboť od 1. ledna 2002 byly ceny za provoz spojení z Marseille na Korsiku, jakož i výše finančního vyrovnání smluvně stanoveny mezi orgány a SNCM jinak než ve smlouvách z let 1991 a 1996“.

- 71 Na tomto základě došla Komise v bodu 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že součet opravených výsledků zisku, uskutečněného v této době z prodeje lodí, a nákladů na restrukturalizaci za celou dobu od roku 1991 do roku 2001 činí 53,48 milionů eur. Přehled o výpočtu provedeném Komisí je převzat v bodě 257 odůvodnění tabulce 11 napadeného rozhodnutí.
- 72 Nicméně v bodě 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že vzhledem k tomu, že francouzské orgány oznámily jako podporu na restrukturalizaci podporu vyšší, dosahující 76 milionů eur, a že bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES, bylo třeba zkoumat dotčenou podporu jako celek, zda se jedná o podporu na restrukturalizaci. Tento přezkum je předmětem bodů 261 až 367 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 73 Za těchto podmínek je třeba zamítnout jako neúčinnou část žalobního důvodu vycházející z toho, že napadené rozhodnutí není, co se týče dodržení podmínek stanovených v čl. 86 odst. 2 ES, právně dostačujícím způsobem odůvodněno. Jelikož Komise měla za to, že bylo třeba posoudit podporu 76 milionů eur jako celek, včetně části podpory připadající na vyrovnání za veřejnou službu ve výši 53,48 milionů eur v rámci přezkumu, který je předmětem bodů 261 až 367 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nedostatek odůvodnění ohledně slučitelnosti uvedené částky vyrovnání s čl. 86 odst. 2 ES nemůže jako takový vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, poněvadž toto je odůvodněno jeho body odůvodnění týkajícími se posouzení podpory jako podpory na restrukturalizaci.

- 74 Naopak je třeba zkoumat tvrzení žalobkyně týkající se nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o určení výše náhrady za veřejné služby. V bodě 327 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise totiž v rámci posouzení toho, zda byla podpora omezena na nezbytné minimum, zastávala s ohledem na pokyny názor, že část podpory odpovídající uvedené náhradě byla pro restrukturalizaci SNCM nezbytná. Potud se může případný nedostatek odůvodnění, pokud jde o určení výše náhrady za veřejné služby, projevit na tom, zda je podpora posuzována jako podpora na restrukturalizaci.
- 75 V tomto ohledu je nicméně nutno konstatovat, že odůvodnění v bodech 256 až 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z kterého vyplývají jak kritéria použitá Komisí pro určení výše vyrovnání za veřejnou službu, tak i použitá metoda výpočtu, umožňují zúčastněným stranám seznámit se s odůvodněním přijatého opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda je, či není rozhodnutí opodstatněné, aby soud Společenství mohl vykonávat svůj přezkum.
- 76 Žádný z argumentů a částí žalobního důvodu uvedených žalobkyní nemůže tento závěr zpochybnit.
- 77 Zaprvé, pokud se jedná o nezaslání znaleckého posudku Komisí žalobkyni, Soud uvádí, že toto tvrzení je jako důkaz případného porušení povinnosti uvést odůvodnění nerelevantní. Totiž i za předpokladu, že se tak stalo, není možno na základě toho učinit závěr, že odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí, nebo je nedostatečné. S tímto tvrzením by se žalobkyně mohla nejvýše dovolávat porušení svého práva na přístup ke spisu, jehož porušení by se ale netýkalo odůvodnění, nýbrž dodržování práv obhajoby. Je však třeba konstatovat, a toto není zpochybňováno, že žalobkyně se tohoto porušení svých práv obhajoby nedovolává. Takový žalobní

důvod přitom nespadá pod porušení podstatných formálních náležitostí, a nesmí tedy být projednáván z úřední povinnosti (viz rozsudek Soudu ze dne 8. července 2004, JFE Engineering v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 425 a uváděná judikatura).

- 78 Pokud chtěla žalobkyně tímto tvrzením uplatnit, že nebyla schopna pochopit úvahy, které vedly Komisi k určení výše vyrovnání za veřejnou službu, postačuje konstatovat, jak bylo uvedeno výše, že úvahy Komise k tomuto bodu jsou jasně a výslovně uvedeny v bodech 256 až 258 odůvodnění.
- 79 Pokud jde o údajnou okolnost, že se Komise za roky 2000 a 2001 nemohla platně opírat o dotčený posudek a že se předběžné účty použité Komisí pro tyto dva roky liší od zveřejněných konečných účtů, jedná se o části žalobního důvodu týkající se opodstatněnosti metody použité Komisí, a proto nejsou v rámci projednávaného žalobního důvodu vycházejícího z nedostatečného odůvodnění relevantní.
- 80 Zadruhé, co se týče údajné neexistence odůvodnění pro to, že dotace byla zohledněna kvůli odpisu *Liamone*, přestože tato loď nebyla nutná pro provozování přenesené veřejné služby, je nutno konstatovat, že toto tvrzení je založeno na nesprávném pochopení napadeného rozhodnutí. Z bodu 257 odůvodnění tabulky 11 napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že v rozporu s tvrzením žalobkyně Komise uvedenou dotaci při určení výše vyrovnání za veřejnou službu nezohlednila. Částka 14,771 milionů eur odpovídající tomuto odpisu totiž byla odečtena od ztrát spojených s činnostmi veřejné služby, a ne k nim přičtena. Ostatně při jednání žalobkyně na otázku Soudu výslovně připustila, že její pochopení napadeného rozhodnutí bylo v tomto bodě chybné. Komisi přitom nemůže být zjevně vytýkáno, že neodůvodnila úvahu, která se v jejím rozhodnutí nevyskytuje.

- 81 Jak vysvětluje Komise ve svých písemnostech, výše odpisu *Liamone* byla naproti tomu zohledněna v nákladech na restrukturalizační plán, které jsou předmětem přezkumu v bodech 261 až 367 odůvodnění, neboť výjimečný odpis této lodě byl zařazen do uvedeného plánu, jak vyplývá především z bodů 126, 144, 302 a 330 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 82 V replice a při jednání žalobkyně uvedla, že ve skutečnosti chce touto částí žalobního důvodu zdůraznit, že je rozporuplné, zastává-li Komise názor, že *Liamone* byla do roku 2002 nezbytná pro závazky veřejné služby, přestože přiznává, že dotace na odpis této lodě nebyla zahrnuta do výpočtu nevyrovnaných zvýšených nákladů na závazky veřejné služby. Jelikož ale *Liamone* nebyla nezbytná ke splnění závazků veřejné služby, Komise neprávem zahrnula odpis této lodi do nákladů na restrukturalizační plán.
- 83 Je však nutné konstatovat, že tato tvrzení, která mění rozsah části žalobního důvodu, jak byla původně vznesena v žalobě, směřují ke zpochybnění opodstatněnosti posouzení napadeného rozhodnutí, takže musí být v rámci projednávaného žalobního důvodu zamítnuty jako irelevantní.
- 84 Zatřetí, pokud se jedná o údajnou nemožnost určit skutečný podíl vyrovnání za veřejnou službu na celkové částce podpory, postačuje konstatovat, že v rozporu s tvrzením žalobkyně Komise v bodě 258 odůvodnění a v bodě 257 odůvodnění tabulce 11 napadeného rozhodnutí výslovně uvádí, že tento podíl činí 53,48 milionů eur, a to poté, co dříve v bodech 256 a 257 odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyložila výpočet této částky.
- 85 Pokud v této souvislosti žalobkyně Komisi vytýká, že neodůvodnila „nezbytnou míru“ vyrovnání za veřejnou službu a nezkoumala možný příliš vysoký charakter

zvýšených nákladů plynoucích ze závazků veřejné služby a především důvod, proč vzniklo 50 % ztráty SNCM v letech 2000 a 2001, je třeba konstatovat, že žalobkyně zpochybňuje touto částí žalobního důvodu výpočet částky vyrovnání Komisí v rozsahu, ve kterém se opírá o výši ztrát utrpěných SNCM. Tato část žalobního důvodu, která směřuje ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí v tomto bodě, je v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní.

86 Krom toho, pokud by mělo být této části žalobního důvodu rozuměno tak, že je Komisi vytýkáno, že napadené rozhodnutí v tomto bodě nedostatečně odůvodnila, je nutno podotknout, že žalobkyně ve správním řízení tuto výtku nevznesla, a to jak ve svých připomínkách k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení, tak i na setkání konaném dne 4. února 2003, takže Komisi nemůže vytýkat, že na ni ve svém rozhodnutí neodpověděla.

87 V každém případě je nutno konstatovat, že v napadeném rozhodnutí jsou právně dostačujícím způsobem uvedeny jak důvody, proč ztráty utrpěné SNCM umožnily podle mínění Komise určit částku vyrovnání za veřejnou službu, tak důvody vzniku těchto ztrát.

88 Pokud se jedná o důvody, proč ztráty utrpěné SNCM umožnily určit částku vyrovnání za veřejnou službu, je nutno poukázat na to, že Komise v bodě 257 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že při určení této částky bude postupovat podle „stejného postupu a podle stejných předpokladů jako v rozhodnutí 2002/149“ – toto rozhodnutí bylo přijato na konci řízení, kterého se žalobkyně účastnila jako zúčastněná strana a týkalo se podpor pro ten stejný podnik v rámci smluv týkajících se stejných závazků veřejné služby na stejné období, neboť smlouva platila od roku 1996 do roku 2001.

- 89 Za těchto okolností je třeba připustit, že rozhodnutí 2002/149 s ohledem na to, že napadené rozhodnutí na ně výslovně odkazuje a že bylo přijato v kontextu žalobkyni dobře známém, je způsobilé doplnit odůvodnění napadeného rozhodnutí k otázce určení částky vyrovnání za veřejnou službu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2004, Portugalsko v. Komise, C-42/01, Sb. rozh. s. I-6079, body 69 a 70, a rozsudek Soudu ze dne 19. března 2003, CMA CGM a další v. Komise, T-213/00, Recueil, s. II-913, bod 217).
- 90 V bodech 87 až 105 odůvodnění rozhodnutí 2002/149 Komise uvedla, opírajíc se o závěry svého znalce za období od roku 1991 do roku 1999, že ztráty určené tímto způsobem přiměřeně zobrazují náklady na závazky veřejné služby. S ohledem na takovéto ztráty Komise i přes platby vyrovnání stanovené ve smlouvách z roku 1991 a roku 1996 došla k závěru, že se nejedná o nadměrné vyrovnání.
- 91 Pokud se jedná o důvody vzniku ztrát SNCM, je nutno podotknout, že Komise jak v napadeném rozhodnutí (body 281, 282 a 326 odůvodnění), tak i v rozhodnutí 2002/149 (bod 123 odůvodnění), na které je odkazováno v bodě 257 odůvodnění napadeného rozhodnutí, objasnila, že finanční vyrovnání stanovená ve smlouvách z roku 1991 a z roku 1996 nestačila ke krytí všech nákladů na závazky veřejné služby především proto, že byla relativně nezávislá na příjmech. Komise dále v bodě 282 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že se vstup žalobkyně na trh v roce 1996 negativně projevil na výsledku hospodaření SNCM.
- 92 Z toho plyne, že částí žalobního důvodu žalobkyně týkající se odůvodnění výše vyrovnání za veřejnou službu v napadeném rozhodnutí je nutno v plném rozsahu zamítnout.

K odstranění pochybností, které vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- 93 Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí právně dostačujícím způsobem neobjasňuje, proč Komise odmítla pochybnosti, které vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, co se týče souvislosti mezi ztrátami SNCM a jejími závazky veřejné služby, dopady politiky nákupu lodí SNCM na její výsledkový účet, plánovaná opatření ke zvýšení produktivity SNCM a opatření ke snížení nákladů, jakož i budoucí cenové politiky SNCM.
- 94 Za účelem přezkumu, zda Komise v tomto ohledu právně dostačujícím způsobem odůvodnila napadené rozhodnutí, je nutno zjistit rozsah pochybností vyjádřených Komisí v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a ověřit, v jakém rozsahu byly v napadeném rozhodnutí uvedeny důvody, na základě kterých mohly být tyto pochybnosti odstraněny.
- 95 Zaprvé, co se týče souvislosti mezi ztrátami SNCM a jejími závazky veřejné služby, je třeba konstatovat, že Komise v rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení vyjádřila pochybnosti o obnově životaschopnosti SNCM, které odůvodnila tím, že analytické údaje obsažené v restrukturalizačním plánu neposkytují žádné objasnění strukturálních příčin chronických ztrát SNCM v posledních letech. Komise byla toho názoru, že musí zkoumat, zda podpora na restrukturalizaci neslouží ke krytí již vzniklých provozních ztrát a zda odpovídající restrukturalizační plán umožní podniku v budoucnu dosahovat provozní zisk. V rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení k tomu Komise zdůraznila, že z restrukturalizačního plánu nevyplývá, jak chce SNCM snížit ztráty ze spojení, která byla doposud předmětem závazků veřejné služby, a že uvedený plán musí zaručovat životaschopnost podniku také tehdy, pokud by po roce 2006 SNCM neměla obdržet závazek veřejné služby pro spojení mezi Marseille a Korsikou.

- 96 Z toho plyne, že Komisí uvedené pochybnosti týkající se souvislosti mezi ztrátami SNCM a závazky veřejné služby zahrnují dva odlišné aspekty, a sice jednak otázku, zda byla podpora na náklady spojené se závazky veřejné služby od roku 1991 do roku 2001 přiměřená, přičemž podpora měla podnikům umožnit krytí minulé ztráty, které vznikly výlučně plněním závazků veřejné služby v rámci smluv z roku 1991 a 1996, a jednak otázku, zda dále podpořit obnovení životaschopnosti v době od roku 2002 do roku 2006, přičemž podpora by měla podniku do budoucna umožnit snížit ztráty na spojeních, na kterých neexistují nebo již nebudou existovat závazky veřejné služby.
- 97 Zaprvé, co se týče toho, zda byla podpora na náklady spojené se závazky veřejné služby od roku 1991 do roku 2001 přiměřená, postačuje k tomu uvést, jak již bylo rozhodnuto výše, že důvod, na základě kterého bylo možno vycházet z toho, že ztráty, které v minulosti utrpěla SNCM na spojeních na Korsiku, která v té době všechna podléhala závazku veřejné služby, odpovídaly jí neseným zvýšeným nákladům na splnění uvedených závazků, jak bylo právně dostačujícím způsobem objasněno v napadeném rozhodnutí především v bodech 256, 257, 281 a 282 odůvodnění, jakož i v rozhodnutí 2002/149, na které napadené rozhodnutí odkazuje.
- 98 V tomto ohledu je nutno uvést, že části žalobního důvodu žalobkyně týkající se odůvodnění bodů 281 a 282 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých uplatňuje, že smlouva z roku 2002 nesloužila ke krytí ztrát a že objevení se konkurenta v roce 1996 je důsledkem liberalizace v rámci Společenství, se ve skutečnosti týkají opodstatněnosti zjištění Komise, a ne jejich odůvodnění. Tyto části žalobního důvodu je tedy nutno zamítnout jako nerelevantní.
- 99 Mimoto, co se týče ztrát případně utrpěných v rámci plnění závazků veřejné služby podle smlouvy z roku 2002, je napadené rozhodnutí právně dostačujícím způsobem odůvodněno ve svém bodě 256 odůvodnění, ve kterém Komise upřesňuje, že tyto ztráty nemohly být zohledněny, neboť vyrovnání bylo stanoveno smluvně.

100 Zadruhé, co se týče příspěvku podpory na obnovení životaschopnosti za období od roku 2002 do roku 2006, je nejprve nutno konstatovat, že Komise v bodech 263 až 282 odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozporu s tvrzením žalobkyně analyzovala příčiny, které vedly k potížím SNCM a vyčíslila náklady, které vznikly SNCM na základě jí převzatých úkolů. Komise v bodech 270 až 273 odůvodnění zkoumala především účelnost politiky SNCM při nákupu nových lodí. Poté v bodech 299 až 303 odůvodnění objasnila důvody, proč by měl restrukturalizační plán umožnit obnovení životaschopnosti jak do roku 2006, tak také poté. V tomto ohledu je namístě uvést, že Komise v bodech 142 až 152 odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně objasnila pravděpodobné finanční výsledky po přijetí „prostředního scénáře“ jak pro roky 2002 až 2006, tak také na následující dobu. Kromě toho v bodě 315 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise poukázala na to, že SNCM prodejem čtyř lodí prováděla svoje ozdravení. Navíc v bodech 111 a 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise v rozporu s tvrzením žalobkyně uvedla a popsala dodatečné závazky ke snížení personálních a jiných nákladů navržené francouzskými orgány po rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení. V bodě 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že díky těmto závazkům, jakož i díky zmenšení flotily mohou být sníženy provozní náklady mezi roky 2001 a 2002 z 26,9 na 23 milionů eur.

101 Z toho vyplývá, že všemi těmito body odůvodnění Komise právně dostačujícím způsobem objasnila důvody, pro které bude SNCM v rámci restrukturalizačního plánu v budoucnu schopna snížit svoje ztráty na spojeních, na kterých neexistují nebo již nebudou existovat závazky veřejné služby.

102 Žádný z argumentů předložených žalobkyní nemůže tento závěr zpochybnit.

103 Co se nejdříve týče částí žalobního důvodu vycházejících z údajné nesoudržnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud uvádí, že plánované úspory nákladů na

vstupu jsou nedostatečné (bod 279 odůvodnění) nebo že v rozporu s cíly restrukturalizačního plánu v roce 2002 ještě nebude dosaženo žádných pozitivních výsledků (bod 280 odůvodnění), je nutno konstatovat, že se týkají opodstatněnosti napadeného rozhodnutí v tomto bodě, a ne jeho odůvodnění, takže je nutno je zamítnout jako nerelevantní.

104 Co se dále týče tvrzení, že z bodů 258 až 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývají důvody, proč má být podpora posuzována na základě pokynů, postačuje uvést, že toto tvrzení je chybné, neboť v bodě 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že podpora byla oznámena jako podpora na restrukturalizaci a že přesahuje částku vyrovnání za veřejnou službu, a v bodě 326 odůvodnění, že podporou na restrukturalizaci mohou být kryty jak náklady na jednotlivá opatření stanovená v restrukturalizačním plánu, tak i ztráty, se kterými se podnik při plnění zakázek na veřejnou službu v námořní dopravě do roku 2001 musí vyrovnávat.

105 Konečně, co se týče tvrzení vycházejících z rozsudku Soudního dvora ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Recueil, s. I-7747)*, je nutno uvést, že tento rozsudek byl vynesena po přijetí napadeného rozhodnutí, takže Komise nebyla zjevně povinna objasnit důvody, proč byly v tomto rozsudku stanovené předpoklady v projednávaném případě splněny, což ostatně připouští i sama žalobkyně.

106 Zadržet, pokud jde o dopad politiky nákupu lodí SNCM na její výsledkový účet, postačuje konstatovat, že část žalobního důvodu žalobkyně, kterou zpochybňuje zjištění uvedené v bodě 271 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle nějž SNCM v posledních letech při obnově své flotily neučinila žádné zvláštní nadměrné investice, směřuje ke zpochybnění opodstatněnosti posouzení Komisí v tomto bodě a proti potud použité metodě, přičemž Komisi především vytýká, že nezohlednila řadu faktorů, které považuje za relevantní a omezila se čistě na rozvahovou analýzu. Taková část žalobního důvodu je v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní.

- 107 V každém případě je namístě uvést, jak již bylo uvedeno výše, že v bodech 269 až 273 odůvodnění napadeného rozhodnutí byly právně dostačujícím způsobem objasněny důvody, pro které politika nákupu lodí SNCM nevedla k nadměrným investicím.
- 108 Zatřetí, co se týče plánovaných opatření ke zvýšení produktivity SNCM a nedostatku konkrétních opatření ke snížení nákladů na vstupu, je nutno opětovně konstatovat, že potud vznesené části žalobního důvodu žalobkyně směřují proti opodstatněnosti posouzení Komise. Tyto části žalobního důvodu totiž směřují ke zpochybnění, že pochybnosti týkající se těchto bodů mohly být odstraněny vzhledem k tomu, že Komise v bodech 279 a 280 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že plán „achetons mieux“ („lépe nakupovat“) je nedostatečný a že v roce 2002 ještě nebylo dosaženo žádných kladných výsledků. Takové části žalobního důvodu jsou v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní.
- 109 V každém případě musí být připomenuto, že, jak již bylo uvedeno výše, je v tomto ohledu napadené rozhodnutí v bodech 113, 114 a 279 dostatečně odůvodněno.
- 110 Konečně začtvrté, pokud jde o budoucí cenovou politiku SNCM, je nutno znovu konstatovat, že žalobkyně ve skutečnosti zpochybňuje opodstatněnost posouzení Komise. Žalobkyně totiž v podstatě uplatňuje, že Komise nesprávně posoudila cenovou politiku SNCM před přijetím napadeného rozhodnutí a že neměla k dispozici nezbytné podklady pro posouzení této politiky v roce 2003. Tyto části žalobního důvodu jsou v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní, a proto musí být zamítnuty.
- 111 Mimoto, měly-li by se části žalobního důvodu žalobkyně vykládat tak, že Komisi vytýká, že se v napadeném rozhodnutí nezabývala zvláště jejími tvrzeními k prodejním cenám jízdenek používaným SNCM před přijetím rozhodnutí, je

nutno poukázat na to, že Komise v bodě 359 odůvodnění výslovně uvádí, že argumenty předloženými Francouzskou republikou, které jsou uvedeny v bodech 119 až 123 a 191 až 203 odůvodnění, jsou tato tvrzení vyvrácena.

- 112 Z výše uvedeného vyplývá, že části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se odůvodnění odstranění pochybností, které vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, musí být v plném rozsahu zamítnuty.

K posouzení obnovení životaschopnosti

- 113 Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí není, pokud jde o obnovení životaschopnosti, právně dostačujícím způsobem odůvodněno, neboť Komise neobjasňuje, proč je odlišně od zásady stanovené v pokynech připravena zohlednit vnější faktory jako růst severoafrického trhu, předpokládaný vývoj spojení do Nice a předpoklad, že smlouva z roku 2002 nebude po roce 2006 obnovena.

- 114 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustanovení bodu 32 pokynů „musí zlepšení životaschopnosti vycházet především z vnitřních opatření obsažených v restrukturalizačním plánu“ a že „může být založeno na vnějších faktorech, jako jsou rozdíly v cenách a poptávce, na které nemá podnik žádný podstatný vliv, pokud jsou obecně uznány tržní předpoklady“.

- 115 V projednávaném případě je zaprvé nutno poznamenat k růstu trhu spojení do severní Afriky, že v bodě 300 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvádí, že

dopady restrukturalizačních opatření nejsou závislé na vývoji trhu, „s výjimkou dalšího napojení severní Afriky, které v první řadě odpovídá návratu k situaci, ve které se SNCM nacházela již v polovině devadesátých let“. V bodech 66 až 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise na základě analýzy trhu vytvořené v rámci restrukturalizačního plánu konstatovala, že tento trh může silně růst. S ohledem na bod 32 pokynů byla tímto žalobkyně schopna rozumět důvodu, na němž spočíval závěr Komise v bodě 300 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 116 Mimoto je namístě uvést, že stejná zjištění ohledně růstu trhu spojení do severní Afriky bylo krom toho výslovně učiněno v rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení. Ve svých písemných připomínkách k zahájení uvedeného řízení ze dne 8. ledna 2003 žalobkyně sice uvedla, že cíl týkající se tržních podílů, který si SNCM stanovila, je s ohledem na silnou konkurenci národních společností ambiciózní a že SNCM má v severní Africe špatnou obchodní pověst, ale nikdy nezpochybnila předpoklad silného růstu, z kterého vycházela tržní analýza. Tento postoj potvrzuje nejen to, že předpoklad týkající se růstu tohoto trhu byl ve smyslu pokynů skutečně obecně uznán, nýbrž odůvodňuje také to, že Komise tento aspekt napadeného rozhodnutí při neexistenci námitek žalobkyně podrobněji neodůvodňovala.

- 117 Zadruhé, pokud se jedná o zachování spojení Nice–Korsika, spočívá část žalobního důvodu žalobkyně na nesprávném pochopení napadeného rozhodnutí. V rozporu s jejím názorem Komise v napadeném rozhodnutí nepřijímá zachování tohoto spojení z důvodu vývoje na trhu, nýbrž z důvodů uvedených v bodě 302 odůvodnění, podle kterých se důležitost tohoto spojení sníží a zrychlený odpis *Liamone* ulehčí návrat k pozitivním hospodářským výsledkům. V tomto rámci Komise kromě toho v bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že se snažila zabránit vzniku faktického monopolu žalobkyně na spojení na Korsiku. V bodě 316 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterého se žalobkyně nedovolává, sice Komise odkazuje na silný růst trhu v celé oblasti Janovského zálivu a Toulonského zálivu, nicméně ne

proto, aby se na základě vnějšího faktoru odůvodnilo zachování spojení SNCM do Nice, nýbrž proto, aby se zdůraznil význam protiplnění poskytnutých konkurentům, ke kterým patří mimo jiné téměř úplné stažení z Toulonu a omezení přejezdů do Nice. Komise zřejmě nebyla povinna ve svém rozhodnutí odůvodňovat stanovisko, které nezastává.

- 118 Pokud jde o údajnou neexistenci odůvodnění nezohlednění jiných možností nežli zachování nebo zrušení spojení Nice–Korsika, je nutno konstatovat, že žalobkyně ve svých připomínkách k zahájení formálního vyšetřovacího řízení ze dne 8. ledna 2003, na rozdíl od svých argumentů uvedených v replice, nenavrhl žádnou jinou možnost, nýbrž se v podstatě jen omezila na tvrzení, že SNCM není schopna toto spojení rentabilně provozovat. Za těchto okolností Komise nemusela uvádět v napadeném rozhodnutí žádné odůvodnění k neexistujícímu zohlednění jiných možností.
- 119 Zatřetí, pokud se jedná o předpoklad, že smlouva z roku 2002 případně nebude po roce 2006 obnovena, postačuje uvést, že napadené rozhodnutí je v tomto bodě dostatečně odůvodněno v bodě 303 odůvodnění, neboť Komise zde k dlouhodobé životaschopnosti uvádí, že „provedením plánu bude podnik schopný při obnově smluv účinněji konkurovat konkurentům“. Dále je v bodě 149 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno: „Je důležité vědět, jak se podnik uplatní v konkurenci v roce 2006 po uplynutí doby platnosti současné smlouvy o veřejné službě a jak bude vypadat jeho životaschopnost.“ Tato úvaha je převzata také v bodě 310 odůvodnění.
- 120 Mimoto, pokud ostatně žalobkyně tvrdí, že je nekonzistentní považovat za předčasné předpoklad, že smlouva nebude obnovena, a zároveň posuzovat dlouhodobou životaschopnost, postačuje uvést, že tato část žalobního důvodu, která se týká opodstatněnosti napadeného rozhodnutí, je v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní.

- 121 Z toho plyne, že části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se odůvodnění obnovení životaschopnosti je nutno v plném rozsahu zamítnout.

K realnosti předpokládaných restrukturalizačních scénářů

- 122 Žalobkyně uplatňuje, že se Komise, co se týče realnosti restrukturalizačních scénářů, omezila na okopírování pokynů a na uvedení, že v bodě 306 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že francouzskými orgány předložená analýza trhu je „dobrým základem pro scénáře dalšího vývoje podniku“.
- 123 Z bodu 139 až 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně jasně vyplývá, že Komise v uvedeném rozhodnutí objasnila důvody, na základě kterých představují tři scénáře finančního vývoje, a to scénáře optimistický a pesimistický stanovené v analýze trhu a střední scénář, z něhož vychází restrukturalizační plán, které jsou stanoveny v bodě 33 pokynů, „dobrý základ“ pro posouzení vývoje podniku. Pokud se jedná o optimistický a pesimistický scénář, Komise objasňuje své důvody v bodě 139 odůvodnění a přichází poté k závěru, že tyto předpoklady „tedy celkově mohou představovat dosti reprezentativní rozsah možného vývoje“. V bodě 140 odůvodnění k tomu Komise dodává, že výsledky podle pesimistického scénáře mohou být vylepšeny pouhou sezónní úpravou nabídky SNCM v návaznosti na poptávku. Kromě toho Komise v bodě 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí po srovnání vývoje nejdůležitějších finančních indikátorů tří možných scénářů v tabulce 6 konstatuje, že „z těchto simulací vyplývá, že by SNCM v těchto třech případech mohla být schopna znovu docílit rentabilních hospodářských výsledků“.

- 124 Ve zbývající části se části žalobního důvodu žalobkyně překrývají s částmi týkajícími se obnovení životaschopnosti. Podle bodu 32 pokynů je nutno při posuzování otázky, zda restrukturalizační plán umožní obnovení životaschopnosti, posuzovat, zda vychází z reálných předpokladů, pokud jde o budoucí provozní podmínky.
- 125 V tomto ohledu z bodů 142 až 148 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že vývoj, z kterého se vycházelo ve středním scénáři použitém pro posouzení obnovení životaschopnosti, byl stanoven na základě početního zkoumání následujících otázek: rozšíření spojení do severní Afriky, spojení Nice-Korsika, spojení Marseille-Korsika a zadlužení SNCM. Kromě toho z bodů 149 až 152 odůvodnění vyplývá, že v analýze trhu byla zkoumána i hypotéza neobnovení smlouvy o veřejné služby po roce 2006. Je přitom nutno konstatovat, že každá z těchto otázek byla jednotlivě projednána v bodech 300 až 304 odůvodnění a, jak již vyplynulo ze zkoumání částí žalobního důvodu týkajících se obnovení životaschopnosti, obsahují dostatečné objasnění důvodů, na základě kterých Komise považuje restrukturalizační plán za vhodný k zajištění obnovy životaschopnosti i nezávisle na plnění závazků veřejné služby společností SNCM.
- 126 Pokud jde o argument, že se kapacita flotily po nákupu nové lodi žalobkyní zvýšila, je třeba připomenout, že Komise není povinna vyjadřovat se ke všem skutkovým a právním tvrzením formulovaným ve správním řízení. Kromě toho na rozdíl od tvrzení žalobkyně nevyplývá ani z písemných připomínek ze dne 8. ledna 2003, ani z bodů 169 až 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž byla, aniž by to žalobkyně zpochybnila, shrnuta její argumentace při setkání konaném dne 4. února 2003, že by žalobkyně Komisi zvláště na tento bod upozornila.
- 127 Pokud jde o okolnost, že se Komise v jiných rozhodnutích vyjádřila k platnosti podpor námořním společnostem poté, co podrobně analyzovala finanční vývoj podniku, který profituje z restrukturalizačního plánu, a sice jak jeho prostředky

v hotovosti, tak i jeho schopnost dosahovat zisk a jeho možnosti se financovat [například rozhodnutí Komise 2002/15/ES ze dne 8. května 2001 o státní podpoře Francie společností „Bretagne Angleterre Irlande“ („BAI“ nebo „Brittany Ferries“) (Úř. věst. 2002, L 12, s. 33)], postačuje konstatovat, že rozsah odůvodnění tohoto rozhodnutí, na které se za účelem podpory odůvodnění napadené rozhodnutí neodvolává, i když bylo přijato ve stejné oblasti, není žádným důkazem nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí a v každém případě nemůže zpochybnit předcházející závěr, že napadené rozhodnutí je ve svých bodech 300 až 304 odůvodnění ohledně otázky obnovení životaschopnosti právně dostačujícím způsobem odůvodněno.

128 Konečně, pokud žalobkyně Komisi vytýká, že své závěry v souvislosti s obnovením životaschopnosti založila pouze na početních předpokladech, předložených francouzskými orgány, které ostatně byly v mezičase vyvráceny skutečnostmi, je nutno konstatovat, že taková část žalobního důvodu, která směřuje proti opodstatněnosti posouzení tohoto bodu Komisí, je v rámci projednávaného žalobního důvodu nerelevantní. Je tomu tak zvláště, pokud jde o argument vycházející z údajné neexistence přezkumu hotovostních toků příjemce podpory nebo nezohlednění zvýšení kapacity flotily vyplývajícího z nákupu nové lodě žalobkyní.

129 Z toho plyne, že části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se odůvodnění reálnosti předpokládaných restrukturalizačních scénářů je nutno v plném rozsahu zamítnout.

K určení nestrategických účastí

130 Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí není, pokud jde o důvod, pro který představuje účast SNCM na CMN strategickou účast, která proto nesmí být prodána, právně dostačujícím způsobem odůvodněno.

- 131 Nicméně, jak vyplývá z bodů 348 až 354 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise v uvedeném rozhodnutí v odpověď na argumenty žalobkyně a Stef-TFE ve správním řízení podrobně objasnila, proč považuje uvedenou účast za podstatnou, takže nesmí být prodána. Především v bodech 349 až 351 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že oba podniky se společně účastnily plnění zakázky na veřejnou službu, že vypracovaly synergie na spojení na Korsiku, které přesahovaly míru stanovenou ve smlouvě z roku 2002, a že se flotila CMN a SNCM doplňovala. Tyto údaje zřejmě poskytují dostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto bodě.
- 132 Pokud jde o tvrzení ohledně nezohlednění zhodnocení účasti SNCM na CMN, je sice pravda, že toto tvrzení podle údajů v bodě 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo při setkání konaném dne 4. února 2003 nastoleno, nicméně je nutno připomenout, že Komise není povinna odpovědět na všechna skutková a právní tvrzení uplatněná v průběhu řízení. Je přitom namístě se domnívat, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněné ohledně účasti na CMN body 348 až 354 odůvodnění. Mimoto je třeba poznamenat, že žalobkyně byla schopna pochopit úvahy Komise k tomuto bodu, neboť z bodu 256 odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že neuskutečněné zisky nemohly být podle mínění Komise zohledněny při určení objemu prostředků SNCM.
- 133 Ve zbývající části směřují argumenty žalobkyně, kterými namítá, že si odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto bodě protiřečí, ve skutečnosti ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí. Tyto argumenty je tedy nutno v rámci projednávaného žalobního důvodu zamítnout jako nerelevantní.
- 134 Z toho plyne, že části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se odůvodnění výše určených nestrategických účastí je nutno v plném rozsahu zamítnout.

Závěry k prvnímu žalobnímu důvodu

- 135 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první žalobní důvod vycházející z porušení článku 253 ES tím, že je napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněno, musí být zamítnut.

3. *K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) nařízení ES č. 659/1999 a pokynů tím, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení*

- 136 V projednávaném žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení v souvislosti s posouzením části podpory jako vyrovnání za závazky veřejné služby, šetření příčin finančních potíží SNCM, dodržování pokynů a nutnosti podmínek stanovených Komisí.

Úvodní poznámka týkající se přezkumu vykonávaného Soudem

- 137 Podle ustálené judikatury Komise disponuje při použití čl. 87 odst. 3 písm. c) ES širokou posuzovací pravomocí, jejíž výkon zahrnuje komplexní hodnocení hospodářského a sociálního charakteru, která musejí být prováděna v kontextu Společenství (rozsudky Soudního dvora ze dne 24. února 1987, *Deufil v. Komise*, 310/85, Recueil, s. 901, bod 18, a ze dne 29. dubna 2004, *Itálie v. Komise*, C-372/97, Recueil, s. I-3679, bod 83).

- 138 Soudní přezkum výkonu této posuzovací pravomoci je omezen na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i na přezkum věcné správnosti skutkových zjištění a nedostatku nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. února 2003, Španělsko v. Komise, C-409/00, Recueil, s. I-1487, bod 93, a Itálie v. Komise, bod 137 výše, bod 83; rozsudky Soudu ze dne 5. listopadu 1997, Ducros v. Komise, T-149/95, Recueil, s. II-2031, bod 63; ze dne 6. října 1999, Salomon v. Komise, T-123/97, Recueil, s. II-2925, bod 47; Kneissl Dachstein v. Komise, T-110/97, Recueil, s. II-2881, bod 46, a rozsudek Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise, bod 62 výše, bod 282). Soudu zejména nepřísluší nahrazovat svým hospodářským posouzením posouzení orgánu, který akt vydal (rozsudek British Airways a další v. Komise, bod 48 výše, bod 79).
- 139 Mimoto je podle judikatury Komise vázána pokyny a sděleními, které přijala v oblasti kontroly státních podpor, pokud se neodchylují od norem Smlouvy a jsou-li akceptovány členskými státy (rozsudek Španělsko v. Komise, bod 138 výše, bod 95; rozsudky Soudu ze dne 8. července 2004, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, T-198/01, Sb. rozh. s. II-2717, bod 149, a ze dne 18. listopadu 2004, Ferriere Nord v. Komise, T-176/01, Sb. rozh. s. II-3931, bod 134).
- 140 Z judikatury vyplývá, že Komisi při posuzování individuální podpory na základě pokynů, které dříve přijala, nemůže být vytýkáno ani překročení mezí její posuzovací pravomoci, ani to, že svoji posuzovací pravomoc nevykonává. Zachovává si totiž svoji pravomoc tyto pokyny zrušit nebo změnit, pokud si to okolnosti vyžadují. Kromě toho se pokyny vztahují na vymezené odvětví a spočívají ve snaze sledovat jí určenou politiku (rozsudek Vlaamse Gewest v. Komise, bod 66 výše, bod 89).

- 141 V tomto kontextu je proto věcí Soudu zkoumat, zda byly dodrženy požadavky, které si Komise sama stanovila a které uvedla v pokynech (rozsudky Soudu ze dne 30. ledna 2002, Keller a Keller Meccanica v. Komise, T-35/99, Recueil, s. II-261, bod 77, a Ducros v. Komise, bod 138 výše, body 61 a 62).
- 142 Mimoto je třeba připomenout, že legalitu právního aktu Společenství je v rámci žaloby na neplatnost podle článku 230 ES nutno posuzovat na základě skutkového a právního stavu, který existoval v době přijetí aktu. Především je nutno zkoumat komplexní hodnocení, která Komise provedla, jen na základě informací, kterými disponovala v době provádění těchto hodnocení (rozsudky Salomon v. Komise, bod 138 výše, bod 48, a Kneissl Dachstein v. Komise, bod 138 výše, bod 47).
- 143 Konečně pouhé tvrzení, že jedna z podmínek schválení podpory nebude dodržena, nemůže zpochybnit samotnou legalitu rozhodnutí o schválení. Legalita aktu Společenství totiž obecně nemůže záviset ani na případně existující možnosti jej obejít, ani na zpětných úvahách o míře jeho účinnosti (rozsudky British Airways a další v. Komise, bod 48 výše, bod 291, a Salomon v. Komise, bod 138 výše, bod 49).
- 144 Ve světle uvedených zásad je nutno přezkoumat části žalobního důvodu a argumenty předložené žalobkyní.

K částem žalobního důvodu týkajícím se opodstatněnosti napadeného rozhodnutí

- 145 V rozsahu, v němž projednáváný žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 659/1999, musí být bez dalšího zamítnut jako neúčinný. Uvedené nařízení, které

stanoví procesní pravidla pro zkoumání státních podpor, totiž nemohlo být porušeno Komisi vytýkanými nesprávnými skutkovými zjištěními a zjevně nesprávnými posouzeními skutkového stavu, a to tím spíše, že napadené rozhodnutí bylo přijato po zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES. Krom toho je nutno konstatovat, že žalobkyně neuvádí žádný argument za účelem prokázání, že napadené rozhodnutí porušuje nařízení č. 659/1999 a neoznačuje ustanovení tohoto nařízení, která měla být uvedeným rozhodnutím porušena.

- 146 V důsledku toho je nutno zkoumat projednávaný žalobní důvod jen potud, pokud je jím uplatňováno porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a pokynů.

K posouzení části podpory jako vyrovnání za veřejnou službu

- 147 Žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně posoudila část podpory odpovídající vyrovnání za veřejnou službu tím, že jednak zohlednila odpis *Liamone*, přestože tato loď nebyla nasazena k plnění závazků veřejné služby, a jednak že pominula potenciální nárůst hodnoty flotily, která byla pověřena těmito závazky. Krom toho žalobkyně zdůrazňuje silný nárůst ztrát mezi lety 2000 a 2001.

- 148 Projednávané části žalobního důvodu je nutno zamítnout jako neúčinné v rozsahu, v němž směřují k prokázání, že v napadeném rozhodnutí byla nesprávně posouzena slučitelnost podpory s čl. 86 odst. 2 ES, neboť Komise v bodě 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí zastávala názor, že je třeba posoudit celou dotčenou podporu ve výši 76 milionů eur, včetně části odpovídající vyrovnání za veřejnou službu, jako podporu na restrukturalizaci.

- 149 Naopak projednávané části žalobního důvodu je třeba zkoumat v rozsahu, ve kterém směřují ke zpochybnění určení výše vyrovnání za veřejnou službu Komisí.
- 150 Zprvč, pokud se jedná o odpis *Liamone*, je třeba konstatovat, že část žalobního důvodu žalobkyně vychází ze špatného pochopení napadeného rozhodnutí. V rozporu s tím, co žalobkyně tvrdí, Komise při výpočtu části podpory, která odpovídá vyrovnání za veřejnou službu, nezohlednila dotaci na uvedený odpis; nýbrž, jak jasně vyplývá z bodu 257 odůvodnění tabulky 11 napadeného rozhodnutí, její výpočet zkrátila o částku, která odpovídá této dotaci. Ostatně při jednání žalobkyně na otázku Soudu výslovně připustila, že napadenému rozhodnutí v tomto bodě chybně porozuměla.
- 151 Z toho vyplývá, že částka 53,48 milionů eur, která podle názoru Komise odpovídá neuhrazeným nákladům za převzaté závazky veřejné služby společnosti SNCM na spojení na Korsiku mezi roky 1991 a 2001, odpis *Liamone* nezohledňuje.
- 152 Zadruhé, pokud se jedná o potenciální zisky flotily pověřené závazky veřejné služby, žalobkyně konstatuje, že prodejní hodnota pěti lodí pověřených závazky veřejné služby byla k 31. prosinci 2001 o 22,2 milionů eur vyšší než jejich čistá účetní hodnota. Ztráty utrpěné mezi roky 1991 a 2001 na spojení na Korsiku, které podle údajů Komise odpovídají částce vyrovnání za veřejnou službu, proto musely být sníženy o tento zisk.
- 153 V tomto ohledu je nejprve třeba konstatovat, a to není zpochybňováno, že údajný latentní zisk nebyl veden v účtech SNMC za roky 2000 a 2001, které byly

ověřeny auditory. Jak totiž uplatňuje Komise, aniž by jí žalobkyně odporovala, jak potvrdila při jednání, z použití obecných zásad účetnictví a především ze zásady obezřetnosti vyplývá, že podnik není v zásadě oprávněn nově ohodnotit výši aktiv ve své rozvaze s odůvodněním, že jejich prodejní hodnota je vyšší než jejich hodnota účetní. Obráceně podle těchto zásad podnik musí provést zrychlený odpis, jestliže je prodejní hodnota aktiva nižší než jeho hodnota účetní.

154 Žalobkyně sice v rámci ostatních částí žalobního důvodu obecně uplatňuje, že prozatímní účetní účty, kterými v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí Komise disponovala, se lišily od konečných účtů, které ověřili auditoři a které byly zpřístupněny po přijetí uvedeného rozhodnutí. Nicméně je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz, který by podpořil toto tvrzení, a v žádném okamžiku neuvádí, v čem se prozatímní účty lišily od ověřených účtů konečných.

155 Dále a především je namístě uvést, že Komise v bodě 272 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že dvě z pěti lodí, které byly do roku 2002 nasazeny k plnění závazků veřejné služby, jsou zatíženy hypotékou, zatímco pro tři ostatní lodě společnost nemohla najít žádnou banku, která by je akceptovala jako hypoteční zástavu. Komise k tomu uvedla: „Úroveň zadlužení podniku a již výše podrobně vylíčená slabá možnost vlastního financování, sotva umožňující splácení existujících dluhů, představují pro banku, která jedná jako soukromý věřitel a za tržních podmínek, sotva podnět pro to, aby SNCM schválila doplňující úvěr. Riziko, že poskytnuté úvěry nebudou moci být při jejich splatnosti SNCM splaceny, by bylo pro takového věřitele s ohledem na poskytnuté finanční prostředky značné. V případě podobných obtíží by SNCM nemohla použít ‚lease-back‘ pro případné snížení zadlužení. Zkušenosti Komise při zabavení lodí nebo letadel ukazují, že toto je v praxi jen obtížně proveditelné, jsou-li tato aktiva nasazena na trasách, které jsou v národním nebo regionálním zájmu.“ Je nutno konstatovat, že žalobkyně tato zjištění sice zpochybňuje, ale nepředkládá v rámci projednávaných částí žalobního důvodu žádný konkrétní důkaz, který by je mohl zpochybnit.

- 156 Konečně, pokud žalobkyně uplatňuje, že SNCM měla údajný zisk uskutečnit, aby získala dodatečné vlastní příjmy, a snížila tak ztráty vzniklé plněním závazků veřejné služby, je třeba toto tvrzení zamítnout, neboť by to znamenalo, že by musely být prodány právě ty lodě, které SNCM nasazuje k plnění závazků veřejné služby.
- 157 Za těchto okolností není zřejmé, že by se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když vyloučila latentní zhodnocení lodí nasazených k plnění závazků veřejné služby do výpočtu částky vyrovnání za veřejnou službu.
- 158 V rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, z toho nevyplývá žádná nekonzistence s metodou, která byla použita v rozhodnutí 2002/149. Jak vyplývá z bodu 102 odůvodnění tohoto rozhodnutí, Komise v něm zohlednila za účelem opravy výše ztrát při plnění závazků veřejné služby jen skutečně uskutečněný zisk ze tří lodí, které byly prodány v době od roku 1991 do roku 1999. Z uvedeného rozhodnutí naopak nevyplývá, že by Komise zohlednila také neuskutečněný zisk u jiných než skutečně prodaných lodí. I když je pravda, že Komise v rozhodnutí 2002/149 byla přivedena k opravě účetního výsledku SNCM týkající se spojení na Korsiku tak, že byl započítán účetní zisk neobsažený v položce za toto spojení, nýbrž na jiném místě, v projednávaném případě se jedná o zcela jinou situaci, neboť žalobkyně Komisi vytýká, že neopravila účetnictví SNCM započtením potenciálního zisku, který nebyl v účtech veden.
- 159 Pokud jde o okolnost uváděnou žalobkyní, že Komise naopak při určení nákladů na restrukturalizaci zohlednila odpis *Liamone*, postačuje konstatovat, že, jak bylo uvedeno výše, tato okolnost vyplývá ze striktního použití účetních pravidel, která žalobkyně nezpochybnila.

- 160 Zatřetí, pokud se jedná o údajný značný nárůst ztrát společnosti SNCM mezi roky 2000 a 2001, postačuje konstatovat, že v případě, že je tato okolnost správná, nezpochybňuje v žádném případě zjištění učiněné v bodě 256 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého SNCM mezi lety 1991 a 2001 hospodařila se značnou ztrátou na všech spojeních na Korsiku podléhajících závazkům veřejné služby, nýbrž je potvrzuje, a žádným způsobem tedy nemůže zpochybnit analýzu napadeného rozhodnutí týkající se části podpory odpovídající vyrovnání za veřejnou službu.
- 161 Části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se určení vyrovnání za veřejnou službu je tedy nutno v plném rozsahu zamítnout.

K analýze příčin, které vedly k finančním nesnázím SNCM

- 162 Žalobkyně v podstatě uplatňuje, že nesnáze SNCM nepramení z nutností plynoucích ze závazků veřejné služby, nýbrž z její nadměrné nabídky, která je důsledkem politiky nadměrných investic do nových lodí.
- 163 V tomto ohledu je úvodem nutno připomenout, že v bodě 33 pokynů je uvedeno: „Restrukturalizační plán by měl popsat okolnosti, které vedly k nesnázím podniku, a poskytnout tak základ pro posouzení, zda jsou navrhovaná opatření vhodná.“
- 164 Z toho plyne, jak Komise správně tvrdí, že analýza příčin nesnází SNCM, kterou provedla v bodech 263 až 281 odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné

zkoumáním politiky SNCM při pořizování lodí, objemu plateb na mzdy a platy, důležitosti vstupů a důležitosti závazků veřejné služby, nebyla jako taková nezbytná, nýbrž sloužila jen k vyjasnění otázky, zda jsou navržená opatření vhodná k tomu, aby tyto nesnáze odstranila, a tím zajistila obnovení životaschopnosti dotyčného podniku.

165 V důsledku toho jsou v projednávaném případě části žalobního důvodu žalobkyně týkající se nadměrné nabídky SNCM způsobilé prokázat vadu napadeného rozhodnutí jen tehdy, pokud se jimi dá prokázat, že opatření stanovená v napadeném rozhodnutí nejsou vhodná k tomu, aby odstranila pochybnosti nastolené Komisí v tomto bodě.

166 V tomto ohledu je třeba podotknout, že Komise poté, co se v bodě 333 odůvodnění napadeného rozhodnutí domnívala, že „zmenšení flotily stanovené v restrukturalizačním plánu musí být s ohledem na politiku pořizování lodí, kterou SNCM sledovala v uplynulých letech, vyvážené“, měla za to, v bodech 336 až 339 odůvodnění, aniž by konstatovala existenci nadměrné nabídky SNCM nebo ji vyčíslila, že SNCM kromě závazku prodat čtyři lodě uvedené v restrukturalizačním plánu (viz body 97 až 101 a 315 odůvodnění) musí být stanoveny tři dodatečné podmínky za účelem snížení kapacit, a sice omezení flotily skupiny SNCM na současný počet dosažený po prodeji čtyř lodí, zákaz SNCM během určitého období obnovovat její flotilu a omezení ročního počtu plaveb na jednotlivých námořních spojeních na Korsiku. V souladu s body 35 a 36 pokynů odrážejí tyto podmínky úsilí Komise vyjádřené v bodech 311 až 317 odůvodnění napadeného rozhodnutí zmírnit nepříznivé důsledky podpory na konkurenty tím, že je omezena účast SNCM na jejím kmenovém trhu, to znamená na spojeních na Korsiku.

- 167 Je nutno konstatovat, že žalobkyně projednávanými částmi žalobního důvodu sice uplatňuje, že nabídka SNCM je nadměrná, neosvětluje ale, proč jsou závazek francouzských orgánů týkající se prodeje čtyř lodí a uvedené dodatečné podmínky Komise nevhodné k tomu, aby přiměřeným způsobem snížily údajné nadměrné kapacity.
- 168 Za těchto okolností je třeba považovat části žalobního důvodu žalobkyně k tomuto bodu za nerelevantní.
- 169 V každém případě se tyto části žalobního důvodu jeví jako neopodstatněné.
- 170 Zaprvé je třeba zamítnout tvrzení, podle kterého Komise v bodě 271 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že SNCM v posledních letech při obnově své flotily nečinila žádné zvláštní nadměrné investice, opírajíc se o vývoj čistého investičního majetku ve formě lodí, a ne o vývoj kapacit ve formě míst nabízených SNCM.
- 171 Když totiž Komise zkoumala vývoj čistého investičního majetku ve formě lodí, nešlo jí o nadměrný charakter nabídky SNCM, nýbrž, jak výslovně vyplývá z bodu 270 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z bodu III 2 rozhodnutí zahájit řízení, o to, zda byla pořizovací rozhodnutí podniku racionální, neboť se chtěla ujistit, že minulé ztráty nepramení z jiných faktorů než ze zatížení plynoucího ze závazků veřejné služby. V návaznosti na zkoumání vývoje čistého investičního majetku SNCM ve formě lodí a konstatování, že SNCM nečinila žádné zvláštní nadměrné investice, tak Komise v bodě 272 odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumala zadlužení SNCM v důsledku pořízení dotčených lodí.

172 Z toho plyne, že část žalobního důvodu žalobkyně spočívá na nesprávném pochopení napadeného rozhodnutí.

173 Nezávisle na tom je nutno konstatovat, že údaje žalobkyně o vývoji kapacity míst na lodích odporují jejím tvrzením, neboť z nich jasně vyplývá, což mimochodem nepopřela, že se tyto kapacity při zohlednění prodeje čtyř lodí v návaznosti na modernizaci a koupi tří jiných lodí snížily. V tomto ohledu je nutno tvrzení v replice, že průměrná kapacita míst je na třech nových lodích vyšší než u staré flotily, zamítnout jako nerelevantní, neboť tvrzená průměrná kapacita je čistě teoretický údaj, který v žádném případě neodpovídá skutečné kapacitě lodí nabízené SNCM.

174 Pokud jde o tvrzení, podle kterého toto snížení nabídky míst neodpovídá snížení počtu cestujících SNCM a že vzhledem ke klesajícímu obratu SNCM, snížení důležitosti závazků veřejné služby a stoupajícímu počtu spojení žalobkyně by bylo třeba ještě většího snížení, musí být připomenuto, že je neúčinné, protože Komise především z těchto důvodů považovala za nezbytné, aniž by konstatovala existenci nadměrné nabídky SNCM nebo ji vyčíslila, snížit pomocí uložení různých podmínek nabízenou kapacitu SNCM. Je nutno znovu konstatovat, že žalobkyně Komisi sice vytýká, že nekonstatovala, že nabídka SNCM překračuje poptávku, nicméně nenapadá opatření k nápravě, která Komise přijala formou protiplnění ve prospěch konkurentů.

175 V každém případě nemůže žalobkyně tvrdit, že prokázala nadměrnou nabídku SNCM tím, že loď *Pascal Paoli* nasazená na spojení Marseille–Bastia disponuje větší nabídkou míst, než bylo stanoveno smlouvou z roku 2002. Z přílohy I uvedené smlouvy totiž jasně vyplývá, že tato smlouva stanoví minimální počet míst, aby byla

zajištěna takzvaná „základní“ minimální služba. Komise dále uvedla, aniž by to žalobkyně zpochybnila, že *Pascal Paoli* nabízí počet kabin přesně odpovídající závazkům veřejné služby.

- 176 Zadruhé, pokud jde o tvrzení, podle kterého vzrostly ztráty společnosti SNCM v letech 2000 a 2001, tedy přesně v těch letech, kdy byla dodána *Liamone* a objednána *Danielle Casanova*, postačuje konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádný konkrétní důkaz, který by prokazoval existenci příčinné souvislosti mezi posledně jmenovanými okolnostmi a nárůstem ztrát SNCM.
- 177 S přihlédnutím k těmto úvahám je nutno části žalobního důvodu týkající se analýzy příčin, které vedly k nesázím SNCM, v plném rozsahu zamítnout.

K dodržení pokynů

- 178 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávných skutkových zjištění a zjevně nesprávných posouzení, pokud jde o dodržení podmínek, které stanoví pokyny v souvislosti s klasifikací příjemce podpory jako podniku v nesázích, posouzení obnovení životaschopnosti, zabránění nepřípustným narušením hospodářské soutěže a omezení podpory na minimum.
- 179 Úvodem je třeba zdůraznit, že těmito částmi žalobního důvodu se žalobkyně omezuje na namítání porušení podmínek stanovených pokyny v souvislosti se čtyřmi Komisí uvedenými body, aniž by namítala protiprávnost uvedených pokynů s ohledem na ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.

- 180 Za těchto podmínek se musí zkoumání těchto částí žalobního důvodu omezit na to, zda se Komise řídila svými vlastními pokyny, a nemůže se vztahovat na to, zda jsou uvedené podmínky v souladu se Smlouvou o ES. Při neexistenci argumentu vzneseného v tomto ohledu žalobkyní totiž tato otázka nepatří k těm žalobním důvodům, které Soud může nebo musí zkoumat i bez návrhu (viz zejména rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 52 výše, bod 67).
- 181 Ve světle této úvodní poznámky je třeba posoudit části žalobního důvodu a argumenty, které uvedla žalobkyně za účelem prokázání, že napadené rozhodnutí porušuje pokyny.

— Ke klasifikaci SNCM jako podniku v nesnázích

- 182 Žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, že konstatovala, že SNCM je s ohledem na ztrátu svého základního kapitálu podnikem v nesnázích, opírajíc se o čistou účetní hodnotu aktiv, aniž by zohlednila možnost některá z nich zpeněžit.
- 183 Je třeba připomenout, že sice neexistuje definice Společenství podniku v nesnázích, nicméně v bodě 4 pokynů Komise vychází z toho, že v nesnázích se nachází podnik, „který není schopen prostřednictvím zdrojů svých či prostředků získaných od svých vlastníků/akcionářů nebo věřitelů zastavit ztráty, které ho bez vnějšího zásahu orgánů veřejné moci během krátkého či střednědobého období téměř jistě přivedou k úpadku“.

184 V bodě 5 písm. a) pokynů Komise má za to, že „pro účely těchto pokynů se podnikem v nesnázích bez ohledu na jeho velikost rozumí zejména [v každém případě] společnost, u které je ručení omezeno kapitálem společnosti, pokud zmizela více než polovina upsaného kapitálu a více než čtvrtina tohoto kapitálu se ztratila během předchozích 12 měsíců“. V bodě 6 pokynů Komise dále uvádí:

„Obvyklými znaky podniku v nesnázích jsou zvyšující se ztráty, snižující se obrat, rostoucí množství zásob, nadbytečná kapacita, snižující se peněžní tok, rostoucí dluh, rostoucí úrokové platby a klesající nebo nulová čistá hodnota aktiv. [...] V každém případě má podnik v nesnázích nárok na podporu pouze tehdy, pokud se prokazatelně není schopen oživit prostřednictvím zdrojů svých či prostředků získaných od svých vlastníků/akcionářů nebo věřitelů.“

185 Z toho vyplývá, že pokud se podle pokynů podnik považuje za podnik v nesnázích „v každém případě“ tehdy, zmizela-li podstatná část jeho základního kapitálu, nic nebrání podniku, aby prokázal jinými důkazy, jak jsou uvedeny výše, že se nachází ve finančních nesnázích ve smyslu pokynů, i když neztratil podstatnou část svého základního kapitálu.

186 V projednávaném případě měla Komise za to, že SNCM splňuje jak podmínku stanovenou v bodě 5 písm. a) pokynů, tak i podmínku stanovenou v jejich bodě 6. Poté, co v bodě 291 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že SNCM ztratila více než polovinu základního kapitálu, z toho více než čtvrtinu během posledního roku, uvedla v bodech 292 až 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že další důkazy prokazují, že SNCM je podnikem v nesnázích ve smyslu pokynů. V této souvislosti Komise poukázala na zvyšující se ztráty, snižující se obrat, zvýšení čistého zadlužení, vzrůstající finanční závazky, pokles vlastního kapitálu, vzhledem

k velikosti finančních potřeb a čistému investičnímu majetku na nízkou úroveň vlastních prostředků a nízkou možnost vlastního financování. Poté v bodě 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že jí francouzské orgány potvrdily, že banky odmítly z důvodu zadlužení podniku poskytnout SNCM další úvěry, přestože SNCM byla ochotna nabídnout jako zajištění své poslední lodě, které nebyly doposud zatíženy hypotékou nebo podobnými břemeny.

187 Je nutné přitom konstatovat, že pokud žalobkyně těmito částmi žalobního důvodu zpochybňuje splnění podmínky bodu 5 písm. a) pokynů, nezpochybňuje naopak posledně uvedená zjištění napadeného rozhodnutí.

188 Nanejvýš žalobkyně předestírá, že rozvaha SNCM za hospodářský rok 2002 nebyla ověřena auditory. Je nicméně nutno konstatovat, že toto tvrzení není podloženo žádným konkrétním důkazem.

189 Pokud by žalobkyně chtěla touto částí žalobního důvodu Komisi vytýkat, že se při přijímání napadeného rozhodnutí opírala o prozatímní účty, což není zpochybňováno a je výslovně zmíněno v bodech 17 a 293 odůvodnění napadeného rozhodnutí, postačuje konstatovat, že žalobkyně v této souvislosti nepodala žádný důkaz o tom, že se konečné účty lišily od účtů prozatímních.

190 Zjevně nepodložené tvrzení týkající se roční závěrky společnosti SNCM je proto nutno bez dalšího zamítnout.

191 Dále, pokud jde konkrétněji o indicie uvedené v bodech 293 a 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že žalobkyně se omezuje jen na zpochybnění analýzy Komise týkající se možnosti vlastního financování SNCM. Musí být přitom připuštěno, že ostatní indicie uvedené v napadeném rozhodnutí, především výše ztrát a dluhů, jsou samy o sobě způsobilé prokázat, že SNCM je podnikem v nesnázích. Žalobkyně sice ve svém vyjádření k vyjádření vedlejšího účastníka řízení zpochybnuje poprvé výši dluhů SNCM, nicméně neuvádí, v čem by tvrzená chyba mohla něco změnit na analýze Komise v souvislosti s klasifikací SNCM jako podniku v nesnázích. Žalobkyně sama ve svých písemnostech opakovaně zdůraznila, že se dluhy SNCM mezi roky 2000 a 2001 podstatně zvýšily díky údajným nadměrným investicím do lodí.

192 V každém případě nemohou být tyto indicie zpochybněny okolností poprvé uvedenou v duplice, že SNCM vedla cenovou válku. Takové jednání totiž není v žádném případě neslučitelné s existencí finančních nesnází. Naopak skutečnost, že SNCM nabízí velmi nízké ceny, případně ceny nižší, než jsou její náklady, mluví pro její klasifikaci jako podniku v nesnázích, neboť takové jednání je způsobilé způsobit finanční ztráty. Pokud jde o skutečnost rovněž zmíněnou v duplice, že SNCM v roce 2003 zaměstnala nového generálního ředitele, nemůže být zohledněna pro účely zkoumání legality napadeného rozhodnutí, neboť nastala po jeho přijetí.

193 Konečně, pokud jde o tvrzení, podle kterého v rozporu s tím, co konstatovala Komise v bodě 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí, mohly být určité lodě použity pro získání likvidity a mohly sloužit jako zajištění pro banky, postačuje konstatovat, že není podloženo žádným konkrétním důkazem. Žalobkyně potud ve svém vyjádření k vyjádření vedlejšího účastníka řízení pouze uvádí, že SNCM podle údajů z vyjádření vedlejšího účastníka řízení získala koncem roku 2001 úvěr ve výši 22,5 milionů eur a že v roce 2002 mohla získat krátkodobý úvěr ve výši 40 milionů eur. Na otázku Soudu při jednání k tomu SNCM nicméně uvedla, že se u dotyčného „úvěru“ ve skutečnosti jednalo o existující úvěrový rámec, který byl v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí zcela vyčerpán. Je nutné konstatovat, že žalobkyně

toto vysvětlení nezpochybnila, což je kromě toho potvrzeno v bodě 272 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Komise uvádí, že s ohledem na zadlužení SNCM a slabou možnost vlastního financování žádná banka, která jedná jako soukromý věřitel a za tržních podmínek, neposkytne SNCM „doplňující“ úvěr. To, že SNCM v roce 2002 získala nebo mohla získat bankovní úvěry, v každém případě nemůže zpochybnit skutečnost, že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí podle zjištění Komise banky odmítly poskytnout jakýkoli nový úvěr. Za těchto podmínek je zjištění v bodě 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je z podstatné části možno najít i v bodě 272 odůvodnění rozhodnutí, nutno považovat za prokázané.

194 Z toho vyplývá, že indiciemi uvedenými v bodech 293 a 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí je právně dostačujícím způsobem prokázáno, že se v případě SNCM jedná o podnik v nesnázích ve smyslu pokynů.

195 V důsledku toho se části žalobního důvodu vznesené žalobkyní za účelem zpochybnění zjištění Komise, týkajícího se ztráty základního kapitálu společnosti SNCM, jeví jako neúčinné.

196 V každém případě je v tomto ohledu třeba poukázat na to, že žalobkyně sice Komisi vytýká, že podhodnotila aktiva SNCM, když vycházela jen z čisté účetní hodnoty aktiv, aniž by zohlednila prodejní hodnotu těchto aktiv s ohledem na možnost použít některá z nich k získání likvidity, neuvádí však, v čem by zohlednění jejich prodejní hodnoty mohlo vést k podstatně odlišnému závěru od závěru, který je v napadeném rozhodnutí, a sice, že v rozporu s tam učiněným zjištěním by SNCM neztratila polovinu svého základního kapitálu a z toho čtvrtinu v průběhu posledního roku. Ba naopak ve svém vyjádření k vyjádření vedlejšího účastníka řízení žalobkyně sama přiznává, že v posledních dvanácti měsících ztratila čtvrtinu základního kapitálu.

Stejně tak žalobkyně tvrdí, jak již bylo uvedeno výše, že určité lodě mohly být použity k získání likvidity a jako zajištění u bank, nicméně neuvádí ani počty, ani konkrétní důkazy na podporu těchto tvrzení, s výjimkou skutečností uvedených samotnou SNCM, které, jak bylo uvedeno v bodě 193 výše, neodporují analýze tohoto bodu v napadeném rozhodnutí.

197 Z toho vyplývá, že části žalobního důvodu žalobkyně o ztrátě základního kapitálu společnosti SNCM jsou neúčinné a postrádají věcné podložení.

198 Z těchto důvodů je nutno zamítnout části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se klasifikace SNCM jako podniku v nesnázích.

6

— K obnovení životaschopnosti

199 Žalobkyně Komisi vytýká, že nevzala v úvahu žádné střední řešení mezi pokračováním činnosti SNCM díky poskytnuté podpoře a zánikem tohoto podniku bez poskytnutí této podpory.

200 Je nutno konstatovat, že tyto části žalobního důvodu vyplývají z nesprávného pochopení napadeného rozhodnutí. Jak totiž Komise správně tvrdí, nebylo v napadeném rozhodnutí zvoleno žádné z krajních řešení uvedených žalobkyní, nýbrž v souladu s tvrzením, které žalobkyně obhajovala, střední řešení.

201 Je tak třeba zdůraznit, že podle bodů 300 až 302 odůvodnění napadeného rozhodnutí SNCM byla nucena, za účelem obnovení své životaschopnosti, jednat s ohledem na perspektivu růstu trhu v severní Africe přesunout tam své aktivity a jednat vzdát se těch činností, které by zůstaly i po restrukturalizaci strukturálně ztrátové, zejména spojení mezi Itálií a Korsikou provozované společností Corsica Marittima.

202 Krom toho v bodech 315 až 317 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise za účelem zabránění nepřipustnému narušení hospodářské soutěže uložila SNCM, aby se kromě zrušení spojení mezi Itálií a Korsikou téměř úplně stáhla ze spojení mezi Toulonem a Korsikou, omezila od roku 2003 počet ročních spojení především mezi Nice a Korsikou a prodala čtyři lodě. Krom toho, aby zabránila tomu, že SNCM použije přebytečné prostředky k agresivním opatřením, které by mohly vést k narušení trhu, považovala za nezbytné zakázat SNCM financování nových investic, kromě nákladů na rozšíření obchodní činnosti v severní Africe, i co se týče náhrady existujících lodí.

⊕

203 Konečně za účelem ochrany společného zájmu Komise v bodech 331 až 367 odůvodnění napadeného rozhodnutí uložila SNCM řadu dalších opatření, aby omezila její kapacity a zabránila jí provádět agresivní cenovou politiku. Za tímto účelem Komise kromě výše uvedených opatření v oblasti spojení a investic zakázala rozšíření flotily SNCM nad současný stav dosažený po prodeji čtyř lodí, zakázala prodej nestrategických účastí a zakázala vystupovat jako „price-leader“, přičemž tyto podmínky jsou uvedené v člancích 2 až 5 napadeného rozhodnutí.

204 Z toho tedy vyplývá, že Komise SNCM v žádném případě nedovolila pokračovat v jejích existujících činnostech po poskytnutí podpory, naopak přijala rozhodnutí,

podle kterého je pro využití podpory nutné podstatně změnit část jejich činností. Za těchto okolností musí být částí žalobního důvodu žalobkyně k tomuto bodu zamítnuty.

205 Napadá-li žalobkyně těmito částmi žalobního důvodu konkrétněji pod zástěrkou všeobecné kritiky zkoumání obnovení životaschopnosti, především trvajícím přetrváním SNCM na spojení mezi Nice a Korsikou, na kterém působí i žalobkyně v přímé konkurenci se SNCM, je třeba poukázat na to, že se zdá, že žalobkyně Komisi v žalobě vytýká, že SNCM neuložila plně se stáhnout ze spojení mezi Nice a Korsikou, ale v replice diferencovanou formou uvádí, že Komise měla SNCM uložit omezení její účasti na tomto spojení.

206 Pokud přitom žalobkyně zaprvé kritizuje napadené rozhodnutí v tom, že Komise měla uložit SNCM omezit její účast na spojení mezi Nice a Korsikou, postačuje konstatovat, že taková kritika spočívá na nesprávném pochopení napadeného rozhodnutí, neboť podle výše uvedeného Komise uložila SNCM právě ta opatření, aby omezením počtu spojení omezila její účast na tomto spojení. V tomto ohledu nehraje žádnou roli, že podmínku stanovenou Komisí je nutno analyzovat spíše jako snížení ročních spojení než omezení počtu lodí na tomto spojení, protože z ní v každém případě vyplývá omezení činností SNCM z Nice. Část žalobního důvodu žalobkyně proto v tomto bodě postrádá věcné podložení.

207 Pokud žalobkyně zadruhé kritizuje, že Komise měla v napadeném rozhodnutí uložit SNCM úplně se stáhnout ze spojení mezi Nice a Korsikou, je třeba připomenout, že Komise k tomu v bodě 302 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že provoz spojení z Nice je sice stejně jako dříve nejistý, ale jeho význam klesne a zrychlený odpis *Liamone* v roce 2001 ulehčí návrat ke kladným hospodářským výsledkům na tomto spojení, a že i jen omezená účast na odjezdech z Nice je nutná pro celkové

postavení podniku na trhu. Kromě toho Komise v bodě 338 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že především z důvodu perspektivy růstu dopravy na Korsiku, jakož i z důvodu nebezpečí, že by na spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou mohl vzniknout monopol přímého konkurenta SNCM, neuložila v oblasti kapacit žádná přísnější opatření.

208 Zprv je nutno konstatovat, že žalobkyně nepochybně odůvodňuje odůvodnění uvedené v bodě 302 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého význam spojení v Nice klesne a zrychlený odpis *Liamone* v roce 2001 ulehčí návrat ke kladným hospodářským výsledkům na tomto spojení.

209 Zadruhé, pokud se jedná o odůvodnění vycházející z postavení SNCM na celém trhu, žalobkyně pouze uvádí, že mu nerozumí, aniž by ho skutečně zpochybňovala. Je nicméně zjevné, že Komise tímto odůvodněním uznává, že účast SNCM na spojení Nice–Korsika je nezbytná, aby snížila její závislost na historicky vzniklém spojení mezi Marseille a Korsikou, které je předmětem závazků veřejné služby. Toto vyplývá z bodu 302 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém je uvedeno, že přesun činnosti směrem do severní Afriky sníží závislost podniku na tomto historicky vzniklém spojení. V tomto ohledu v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, zůstává SNCM zranitelná v Marseille, neboť platnost smlouvy z roku 2002 uplyne v roce 2006 a ona na tomto spojení nedisponuje žádným výhradním právem. Kromě toho je nutno konstatovat, že se žalobkyně stáhla z nabídkového řízení na smlouvu z roku 2002. Kromě toho žalobkyně nemůže důvodně zpochybňovat to, že SNCM musí diverzifikovat svoji nabídku vzhledem k tomu, že provozuje čtyři spojení na Korsiku. Kromě toho SNCM v této souvislosti vysvětlila, aniž by jí žalobkyně protiřechla, že značná část spojení se uskutečňuje s odjezdem z Marseille a příjezdem do Nice (nebo obráceně), takže stažení se z Nice by mělo automaticky negativní dopad na Marseille. Stejně tak z bodu 205 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, aniž by to žalobkyně zpochybnila, že francouzské orgány zdůraznily doplňkový charakter obsluhy Nice a Marseille, jakož i nutnost vyvážené nabídky SNCM s ohledem na účast žalobkyně na spojení ze čtyř kontinentálních přístavů.

- 210 Pokud jde o část žalobního důvodu vznesenou ve vyjádření k vyjádření vedlejšího účastníka, že zachování obslužnosti ztrátových spojení je odůvodněno jejich doplňkovým charakterem se ziskovějšími spojeními, spočívá tato na dvojím neprokázaném předpokladu. Žalobkyně jednak totiž z dále jednotlivě uvedených důvodů neprokázala, že spojení do Nice je ztrátové. Dále je, pokud jde o spojení do Marseille, nutno konstatovat, že nejen jeho ziskovost nemůže být na rozdíl od tvrzení žalobkyně odvozena z údajného monopolu na tomto spojení, protože SNCM tam nedisponuje žádným výhradním právem, nýbrž že žalobkyně rovněž pominula, že smlouva z roku 2002 slouží pouze k vyrovnání nákladů na závazky veřejné služby na tomto spojení, aniž by SNCM zaručovala zisk. Dále je nutno konstatovat, že bylo-li by tvrzení žalobkyně správné, bylo by bývalo těžké porozumět tomu, že se žalobkyně rozhodla působit na spojení z Nice a vzdala se působení na spojení z Marseille.
- 211 Zatřetí, pokud se jedná o Komisi uvedené nebezpečí vzniku monopolu na spojení do Nice, je třeba připomenout, že – jak již Soud rozhodl – Komise byla při výkonu své široké posuzovací pravomoci oprávněna vycházet z toho, že účast podniku byla nutná pro zabránění vzniku ještě rozsáhlejší oligopolní struktury na dotčených trzích (rozsudek *Kneissl Dachstein v. Komise*, bod 138 výše, bod 97).
- 212 V projednávaném případě je přitom nutno konstatovat, že žalobkyně, aniž by zpochybňovala, že je jediným současným konkurentem SNCM na spojení mezi Nice a Korsikou, takže stažení SNCM z tohoto spojení by jí tam vytvořilo monopol, pouze uplatňuje, že Moby Lines a jiné italské společnosti by mohly být činné na tomto spojení. Nicméně je třeba poznamenat, že ani Moby Lines, ani žádná další společnost uvedená žalobkyní v současnosti nepůsobí na spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou. Žalobkyně nepodává ani sebemenší důkaz, který by mohl podepřít tvrzení, že námořní společnosti v současnosti plánují toto spojení obsluhovat. Za těchto okolností nemohou tvrzení žalobkyně k tomuto bodu zpochybnit závěry Komise, že existuje nebezpečí vzniku monopolu žalobkyně na spojení Nice–Korsika.

213 Žádný z ostatních argumentů vznesených žalobkyní nemůže zpochybnit zjištění Komise ohledně nezbytnosti zachování účasti SNCM na spojení Nice–Korsika.

214 Nejprve, pokud se jedná o údajnou strukturální ztrátovost tohoto spojení, je nutné konstatovat, že žalobkyně nejen nedokládá svoje tvrzení žádnými konkrétními důkazy, nýbrž i její od roku 1999 nepřetržitá účast na tomto spojení zpochybňuje její tvrzení. V tomto ohledu je nejprve třeba uvést, že žalobkyně neustále zvyšovala svoje kapacity, jak sama zdůrazňuje v replice, ve které mluví o zvýšení počtu spojení na Korsiku v době od roku 2000 do roku 2004 o 109 %. Žalobkyně mimoto v žalobě uvádí, že objednání dvanácté lodi by jí dovolilo zvýšit její nabídku na francouzských spojeních o 70 %. Komise dále v bodech 65 a 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, aniž by to bylo žalobkyní zpochybněno, že žalobkyně na spojení na Korsiku uskutečňovala v roce 2001 agresivní politiku za účelem získání vyššího podílu na trhu, která jí přiměla na jeden nebo dva roky učinit předimenzovanou nabídku, aby oslovila nový okruh zákazníků.

215 Pokud jde dále o tvrzení, že SNCM vytváří ztráty na konkurenceschopných spojeních, je nutno rovněž konstatovat, že spočívá na neprokázaném předpokladu. Je nutno konstatovat, že otázka žalobkyně týkající se důvodu, proč SNCM neuvažovala o restrukturalizačním programu již v roce 1992, kdy bylo jasné, že liberalizace kabotáže vstoupí v platnost v roce 1999, je nerelevantní. Jelikož se Komise v roce 2002 zabývala restrukturalizačním plánem, příslušelo jí zaujmout stanovisko jen k tomuto plánu. Okolnost, že takovýto plán mohl být v tomto případě předložen dříve, je pouze teoretickým předpokladem, který se nemůže dotknout legality napadeného rozhodnutí. V každém případě SNCM nemůže být vytýkáno, že se nejprve pokoušela za pomoci vlastních prostředků přizpůsobit svému novému konkurenčnímu prostředí, aniž by žádala o podpory na restrukturalizaci, o kterých není ostatně dokázáno, že by jí legálně mohly být v té době poskytnuty v rámci pokynů.

- 216 Krom toho, pokud jde o údajnou neschopnost SNCM vykonávat své činnosti v konkurenčním prostředí bez dotací, postačuje konstatovat, že toto tvrzení není prokázáno. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že teprve od roku 2002 je SNCM činná na spojení mezi Nice a Korsikou bez jakéhokoliv závazku veřejné služby a s ním spojenými veřejnými vyrovnáními. Žalobkyně ostatně sama v žalobě uvádí, že SNCM působí s třemi loděmi na spojeních do severní Afriky, dalším spojení provozovaném bez závazků veřejné služby s kladnými hospodářskými výsledky.
- 217 Konečně, pokud jde o údajné nadbytečné kapacity na trhu spojení na Korsiku, je namíste připomenout, že Komise v bodech 82 až 87 a 313 odůvodnění napadeného rozhodnutí došla na základě analýzy trhu předložené francouzskými orgány k závěru, že na spojeních na Korsiku žádné nadbytečné kapacity neexistují.
- 218 Žádná ze skutečností uvedených žalobkyní není způsobilá tento závěr zpochybnit. Naopak tvrzení, podle kterého na trhu existují nadbytečné kapacity, se jeví jako nevěrohodné, protože žalobkyně sama zdůraznila, jak již bylo uvedeno, že v letech 2002 až 2004 zvýšila počet svých spojení na Korsiku o 109 % a že objednávka dvanácté lodi by jí dovolila zvýšit svoji nabídku na francouzských spojeních o 70 %. Žalobkyně dále neposkytuje žádný údaj o celkové nabídce. Z bodu 170 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který nebyl v rámci projednávané žaloby zpochybněn, ostatně vyplývá, že zástupci žalobkyně na setkání s Komisí konaném dne 4. února 2003 uvedli, že se trh spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou „dobře vyvíjí a vzrostl mezi roky 2000 a 2001 o 17 % a mezi roky 2001 a 2002 o 13 %“, čímž potvrdili zjištění o trvalém růstu trhu, které na základě analýzy trhu předložené francouzskými orgány uvedla Komise v bodě 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stejně tak je nutno poukázat na to, že podle údajů předložených v replice žalobkyní samou vzrostl trh v období 2000 až 2001 o 6,6 %, v období 2001 až 2002 o 8,3 % a, i když to představuje určité zpomalení, v období 2002 až 2003 o 1 %. V tomto ohledu může ostatně zřetelný rozdíl mezi těmito a dříve uvedenými

údaji jen vyvolat pochybnosti o věrohodnosti tvrzení žalobkyně. Pokud jde konečně o údaje, které byly uvedeny ve vyjádření k vyjádření vedlejšího účastníka, jako důkaz o snížení počtu cestujících na začátku roku 2004, postačuje konstatovat, že tyto údaje jednak pocházejí z doby po přijetí napadeného rozhodnutí a jednak jako takové nemohou zpochybnit odhady růstu v období od roku 2002 do roku 2006, protože se týkají jen jednoho roku.

- 219 Z toho vyplývá, že žádná z částí žalobního důvodu dovolávaných žalobkyní není způsobilá prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když SNCM neuložila úplné stažení se ze spojení Nice–Korsika.
- 220 Části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se obnovení životaschopnosti je tedy nutno v plném rozsahu zamítnout.

— K zabránění nedovoleným narušením hospodářské soutěže

- 221 Žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně posoudila narušení hospodářské soutěže způsobené poskytnutím dotčené podpory a nezabývala se některými narušeními, která vyvstala při přezkumu uvedené podpory.
- 222 Zaprvé, pokud se jedná o narušení hospodářské soutěže, způsobené poskytnutím dotčené podpory, je třeba připomenout, že Komise v bodě 312 odůvodnění napadeného rozhodnutí zastávala názor, že v souladu s bodem 39 pokynů musí omezit účast SNCM na jejím kmenovém trhu, to znamená na spojích na Korsiku, kde čelí konkurenci jiných hospodářských subjektů ze Společenství, což neplatí pro spojení do severní Afriky. V bodech 313 až 317 odůvodnění tak v návaznosti na

zjištění, že na trhu neexistují žádné nadměrné kapacity uznala, že následující čtyři vyrovnávací opatření jsou dostatečná, aby omezila účast SNCM na jejím trhu v přímý prospěch jejích konkurentů: ukončení spojení z Itálie na Korsiku provozovaného společností Corsica Marittima, prakticky úplné stažení se ze spojení mezi Toulonem a Korsikou, omezení celkového počtu nabídky míst a omezení ročního počtu spojení od roku 2003, především mezi Nice a Korsikou, a prodej čtyř lodí. Aby zabránila tomu, že SNCM použije přebytečné prostředky k agresivním opatřením, které by mohly vést k narušení trhu, považovala Komise dále za nezbytné zakázat SNCM financování nových investic jdoucích nad rámec nákladů na rozšíření obchodní činnosti v severní Africe obsažených v restrukturalizačním plánu.

223 Projednávány částmi žalobního důvodu žalobkyně napadá, aniž by zpochybňovala prodej lodí a prakticky úplné stažení se z Toulonu, závěry Komise ohledně neexistence nadměrných kapacit na trhu, úlohu spojení Itálie–Korsika a omezení spojení.

224 Zaprvé, pokud jde o nadměrné kapacity na trhu, postačuje konstatovat, že argumenty žalobkyně k tomuto bodu již byly zamítnuty v bodě 217 výše. V tomto stadiu se žalobkyně omezuje na to, že v odpovědi na vyjádření Francouzské republiky, že sama v roce 2004 koupila novou loď, dodává, že její rozhodnutí o tom bylo učiněno před plánem na navýšení základního kapitálu SNCM. Nicméně mimo skutečnost, že žalobkyně neprokazuje, že by tento nákup nebyl učiněn, kdyby byl znám plán na navýšení základního kapitálu, je třeba konstatovat, že jak vyplývá ze stížnosti, kterou podala žalobkyně Komisi dne 18. února 2004 ohledně zneužití podpory ze strany SNCM, zvýšení kapacit, které provedla na spojení do Nice, se neomezuje na novou, v roce 2004 získanou loď, nýbrž trvá od roku 1996, přičemž v roce 1996 byly postaveny tři vysokorychlostní čluny a v roce 2001 dva vysokorychlostní trajekty, které jí podle jejích vlastních tvrzení umožňují zvýšit do roku 2004 její kapacitu na tomto spojení o 18,17 %.

- 225 Zadruhé, pokud jde o ukončení spojení Itálie–Korsika, nebylo zpochybněno, jak žalobkyně uvádí, že k němu došlo již v lednu roku 2002 před provedením restrukturalizačního plánu. Tato okolnost však neznamená, že by toto opatření ztratilo svůj charakter vyrovnávacího opatření ve prospěch konkurentů s cílem omezit účast SNCM na jejím trhu, protože stažení se z tohoto spojení bylo stanoveno v restrukturalizačním plánu, který byl sepsán dne 17. prosince 2001 a dne 18. února 2002 oznámen Komisi. Jak Komise správně tvrdí, je věcí každého hospodářského subjektu, aby přijal nezbytná opatření k omezení vlastních škod a škod způsobených ostatním konkurentům. I když je v tomto ohledu pravda, jak tvrdí žalobkyně, že restrukturalizační plán nechápal stáhnutí se z dotčeného spojení jako vyrovnávací opatření ve prospěch konkurentů ve smyslu pokynů, je tato okolnost nerelevantní, protože není sporné, že toto opatření je vhodné k tomu, aby zmírnilo narušení hospodářské soutěže způsobené dotčenou podporou.
- 226 Zatřetí, pokud jde o omezení spojení, zdá se, že žalobkyně Komisi svou částí žalobního důvodu k tomuto bodu vytýká, že se při uložení tohoto opatření opírala o počet cestujících přepravených mezi kontinentální Francií a Korsikou, uvedený v bodě 53 odůvodnění tabulce 2, a ne o počet skutečně nabízených míst.
- 227 V tomto ohledu je třeba podotknout, že v článku 5 výroku napadeného rozhodnutí Komise ukládá SNCM jako vyrovnávací opatření ve prospěch konkurentů, aby omezila roční počet zpátečních jízd lodí na různých námořních spojeních na Korsiku „na počet uvedený v tabulce 3 [bodů 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí]“. Odkaz na tabulku 2 bodu 53 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedený v poznámce pod čarou 113 bodu 315 odůvodnění napadeného rozhodnutí je zjevně chybou při psaní.
- 228 Z toho vyplývá, v rozporu s tvrzením žalobkyně, že omezení spojení na Korsiku nebylo určeno na základě počtu přepravených cestujících, nýbrž na základě počtu spojení. Tvrzení žalobkyně tedy vyplývá z nesprávného pochopení napadeného rozhodnutí.

229 Nezávisle na tom je třeba poznamenat, že Komise v bodě 315 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že SNCM ukládá jako vyrovnávací opatření ve prospěch konkurentů omezení celkového počtu nabídky míst „a“ ročního počtu spojení od roku 2003, zatímco z článku 5 uvedeného rozhodnutí, jakož i z bodů 337, 363 a 364 odůvodnění věnovaných této podmínce naopak vyplývá, že schválení podpory záleží jen na tom, že SNCM omezí roční počet spojení. Jak při jednání na otázku Soudu Komise potvrdila, je tedy třeba domnívat se, že napadené rozhodnutí SNCM neukládá žádná omezení v souvislosti s nabídkou míst na jejích lodích.

230 S ohledem na to je nutno konstatovat, že žalobkyně v rámci projednávané části žalobního důvodu neuvádí, ani proč by mělo být roční omezení spojení uložené v napadeném rozhodnutí zjevně nevhodné ke zmírnění nepřípustných narušení hospodářské soutěže způsobených poskytnutím podpory, ani proč by metoda, kterou doporučila, vedla k uložení odlišných omezení spojení, která by dále mohla omezit takováto narušení.

231 V tomto ohledu je sice správné, jak to žalobkyně uplatňuje, že omezení zpátečních jízd se nezbytně nerovná, a to v každém případě, omezení počtu míst, jelikož všechny lodě SNCM nemají stejnou kapacitu, a že, přinejmenším teoreticky, by jejich přidělení mohlo být změněno, jelikož smlouva z roku 2002 stanoví pro výkon závazků veřejné služby pouze „principiální“ přidělení každé určené lodě na stanovenou linku. V tomto ohledu nemůže být vysvětlení, které na jednání rozvinula SNCM, podle kterého je smlouva z roku 2002 smluvními stranami vykládána jako zakazující provádět změny v přidělení lodí, zohledněno, vzhledem k tomu, že přímo odporuje této smlouvě. Ostatně je namístě uvést, že v bodě 29 odůvodnění písm. c) napadeného rozhodnutí sama Komise poukázala, že vysokorychlostní čluny *Liamone* a *Asco* jsou v provozu „především“ na trase z Nice.

232 V každém případě je třeba připustit, že omezení počtu zpátečních jízd může přinejmenším přispět k cíli snížení kapacit. V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje zjištění Komise v bodě 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého omezení počtu zpátečních jízd, stanovené restrukturalizačním plánem, představující základ podmínky stanovené článkem 5 výroku napadeného rozhodnutí vyvolá snížení počtu nabízených míst o 28 % na všech spojeních. Stejně tak žalobkyně nezpochybovala zjištění v bodě 316 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého „[v] celé oblasti Janovského zálivu a Toulonu snižuje SNCM svoji nabídku o více než milion míst ročně v porovnání s rokem 2001, tedy na méně než [polovinu] v bezprostřední prospěch svých konkurentů, i když se jedná o spojení s nejvyšším růstem“.

233 Mimoto je namístě zdůraznit, že snížení kapacity stanovené napadeným rozhodnutím není realizováno pouze podmínkou týkající se zpátečních jízd, ale – jak vyplývá z bodů 315 až 317 a 333 až 358 odůvodnění, stejně jako z článků 2 a 3 odůvodnění tohoto rozhodnutí – celým souborem podmínek, které stanoví rovněž ukončení činnosti Corsica Marittima, téměř úplný odchod z Toulonu, prodej čtyř lodí, prodej nestrategických účastí, omezení flotily na jedenáct lodí zbývajících po prodeji těchto čtyř lodí a principiální zákaz obnovy těchto lodí.

234 Části žalobního důvodu žalobkyně tak musejí být v těchto bodech zamítnuty.

235 Co se týče, zadruhé, údajné neexistence přezkoumání některých narušení hospodářské soutěže, žalobkyně Komisi vytýká, že neověřila části státních podpor vyplývajících z mimořádného daňového odpisu umožňujícího provést zrychlené znehodnocení *Liamone*.

- 236 Nejprve je třeba konstatovat, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně předčasné znehodnocení *Liamone* nevyplývá z mimořádného daňového odpisu. Jak již bylo uvedeno výše, zrychlený odpis aktiva vyplývá z použití účetních pravidel, podle kterých v souladu s principem obezřetnosti musí podnik opravit svoji rozvahu, a vzít tak na vědomí mimořádné znehodnocení, jakmile zjistí, že skutečná nebo prodejní hodnota některého z jeho aktiv je nižší, než jeho hodnota účetní. Tak v tomto případě, jak vyplývá z bodu 144 odůvodnění napadeného rozhodnutí, provedla SNCM takové mimořádné znehodnocení v roce 2001 ve výši 14,8 milionů eur u lodi *Liamone*.
- 237 Toto mimořádné znehodnocení nemá žádnou souvislost s mimořádným daňovým odpisem umožněným francouzskými právními předpisy. Tak jak Komise vysvětluje v poznámce 106 bodu 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí: „Mimořádné znehodnocení představuje rozdíl mezi lineárními odpisy, snižujícími hodnotu aktiva v rozvaze a degresivními odpisy povolenými daňovými zákony. Nejsou-li degresivní odpisy použity jako účetní odpisy, rozdíl mezi nimi a lineárními odpisy je zaúčtován na pasivní účet (mimořádný odpis), který je ve francouzském účetnictví tradičně zahrnován mezi vlastní kapitál. Celkové odpisy na konci období zůstávají stejné, a tento systém tak pouze umožňuje jejich předvídání a snížení daní v prvních letech.“ V tomto případě vyplývá z bodu 294 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že SNCM zanesla do oddílu rozvahy „předepsané rezervy“ mimořádné odpisy ve výši 60 milionů eur, které se ale nezbytně netýkají *Liamone*.
- 238 Projednávaná část žalobního důvodu uplatňovaná žalobkyní a spočívající na mylném předpokladu musí být z tohoto jediného důvodu zamítnuta.
- 239 Ve zbývajících částech je nutno konstatovat, jak Komise tvrdí, aniž by to žalobkyně zpochybňovala, že mechanismus mimořádného znehodnocení upravený vnitrostátním zákonem o účetnictví nemůže, vzhledem k tomu, že je otevřen všem podnikům, představovat státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

240 Pokud jde o tvrzení poprvé vznesené v replice, podle kterého údajně toto znehodnocení umožnilo SNCM pokrýt podporami potenciální ztráty z předpokládaného potenciálního rizika, postačuje konstatovat, že žalobkyně nepochybně, že účetnictví SNCM z roku 2001, do kterého bylo toto znehodnocení zaneseno, bylo řádně ověřeno a že Soudu nepřísluší ho při neexistenci jakéhokoliv poznatku v tomto smyslu zpochybňovat. Komise tedy byla v tomto případě oprávněna se domnívat, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že toto znehodnocení představuje pro SNCM náklad, který může být vyrovnán předmětnými podporami v rámci její restrukturalizace.

241 Konečně, v každém případě, jestliže by tato část žalobního důvodu měla být chápána jako zpochybnění mimořádného daňového odpisu provedeného SNCM, bylo by třeba rovněž konstatovat, že tento systém umožněný vnitrostátním zákonem o účetnictví je otevřen všem podnikům, a nemůže proto jako takový představovat státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

242 Z těchto důvodů musí být části žalobního důvodu a argumenty žalobkyně týkající se zabránění nepřipustným narušením hospodářské soutěže v plném rozsahu zamítnuty.

— K omezení podpory na minimální výši

243 Žalobkyně tvrdí, že schválená podpora není omezena na striktní minimum nezbytné pro restrukturalizaci SNCM v závislosti na prostředcích společnosti. Z tohoto pohledu zpochybňuje výši vyrovnání za veřejnou službu, náklady na sociální plán, výši odpisu *Liamone* a výši čistých zisků z prodeje lodí a nemovitostí stanovených restrukturalizačním plánem.

244 Úvodem je třeba připomenout, že podpora na restrukturalizaci oznámená francouzskými úřady dosahuje 76 milionů eur. Jak vyplývá z bodu 326 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tato podpora na restrukturalizaci se skládá z finanční složky a z provozní složky. Finanční složka odpovídá výši vyrovnání za veřejnou službu vztahující se k minulosti. V bodech 256 až 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že tato složka odpovídá ztrátám, které SNCM utrpěla z výkonu svých závazků veřejné služby do roku 2001. Pokud jde o provozní složku, ta odpovídá, podle bodu 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nákladům na jednotlivá opatření stanovená restrukturalizačním plánem.

245 V bodech 256 až 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vypočítala, že vyrovnání za veřejnou službu činí, jak připomíná v bodě 327 odůvodnění, 53,48 milionů eur. V bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zjistila, že náklady na restrukturalizaci dosahují 46 milionů eur. Tato částka pokrývá, podle poznámky 120 bodu 328 odůvodnění tohoto rozhodnutí, provozní restrukturalizační opatření (31,2 milionů eur) a odpis *Liamone* (14,8 milionů eur). Nicméně vzhledem k tomu, že SNCM měla získat 21 milionů eur čistého zisku díky prodejm stanoveným restrukturalizačním plánem (body 97 až 99 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí), došla Komise v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že částka 76 milionů eur je odůvodněná, aby SNCM byla během krátké doby opět životaschopná, neboť Komise se domnívala, že společnost není schopná nalézt jiné vlastní prostředky pro financování své restrukturalizace.

246 Nicméně, za účelem zohlednění případných prodejů nestrategických účastí uložených v článku 3 výroku napadeného rozhodnutí, které by doplňovaly prodeje stanovené restrukturalizačním plánem, Komise, jak vysvětluje v bodech 329, 357 a 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí, schválila předmětnou podporu na restrukturalizaci, jak stanoví článek 6 výroku tohoto rozhodnutí, pouze do výše první části představující 66 milionů eur, čímž si vyhradila poskytnutí svého souhlasu s druhou částí ve výši 10 milionů eur. Ukáže-li se, že předmětné prodeje umožnily společnosti získat více než 10 milionů eur, nebude moci být tato druhá část SNCM

poskytnuta. Pokud ale tyto prodeje vynesou částku nižší než 10 milionů eur, zbývající částka bude zaplacená poté, co Komise s přihlédnutím k zisku z těchto prodejů udělí svůj souhlas.

247 Částečným žalobního důvodu, které se týkají minimálního charakteru podpory, chce žalobkyně zpochybnit výpočet jak výše vyrovnání za veřejnou službu (finanční složka), tak nákladů na restrukturalizaci (provozní složka).

248 Co se týče, zaprvé, výše vyrovnání za veřejnou službu, stačí připomenout, že částí žalobního důvodu žalobkyně týkající se opodstatněnosti napadeného rozhodnutí v tomto bodě již byly zamítnuty v bodech 149 až 161 výše. Pokud jde o dodatečnou část žalobního důvodu rozvinutou v tomto stadiu, podle které měla SNCM mimo jiné provádět nadměrné odpisy ve výši 22,2 milionů eur odpovídající latentnímu zisku z její flotily, nemůže být tato část přijata vzhledem k tomu, že schválená částka odpisů vychází z použití žalobkyniných nepochybných účetních pravidel. V každém případě účty SNCM, do kterých byly v minulosti tyto odpisy zaneseny, byly ověřeny, což není zpochybněno, a není úkolem Soudu, aby je zpochybňoval. Mimoto již v bodu 193 výše bylo rozhodnuto, že Komise právem konstatovala, že úroveň zadlužení SNCM a její slabé vlastní financování nebyly takové, aby banka jednající jako soukromý věřitel poskytla SNCM za tržních podmínek doplňkový úvěr.

249 Co se týče, zadruhé, výše nákladů na restrukturalizaci, žalobkyně nejprve odhaduje provozní restrukturalizační opatření nikoliv na 31,2 milionů eur, nýbrž na 17,091 milionů eur, když vychází z nákladů na sociální plán, nebo na 16,86 milionů eur, když vychází z výše dotace uvedené v účtech SNCM z roku 2002.

- 250 Nicméně je nutno konstatovat, že pokud se týče částky 17,091 milionů eur, ta se týká pouze, jak ostatně jasně vyplývá z bodu 257 odůvodnění tabulky 11 napadeného rozhodnutí, nákladů na sociální plán, který se vztahuje na spojení na Korsiku. Přitom předmětná restrukturalizace se týká nejen činností SNCM směřujících na Korsiku, ale veškerých činností společnosti, především jejich činností směřujících do severní Afriky. Pokud se jedná o částku 16,86 milionů eur, Komise a SNCM vysvětlily, aniž by žalobkyně tvrdila opak, že veškeré náklady související s restrukturalizací nemohou být uhrazeny, neboť odpovídají investičním výdajům.
- 251 Jelikož se žalobkyně ve zbývající části omezuje na to, že obecně vytýká Komisi, že si neověřila skutečné náklady na sociální plán, aniž by uváděla další informace, které by mohly zpochybnit částku 31,2 milionů eur uvedenou v napadeném rozhodnutí, je namístě považovat za prokázané, že tato částka odpovídá nákladům vztahujícím se k provozním restrukturalizačním opatřením.
- 252 Co se týče zadruhé znehodnocení *Liamone*, žalobkyně se domnívá, že toto znehodnocení není odůvodněné.
- 253 Jestliže žalobkyně v této věci odkazuje na argumenty již přezkoumané v rámci jiných částí žalobního důvodu, je třeba je zamítnout na základě totožných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 150 a 151 výše.
- 254 Pokud jde o okolnost tvrzenou ve vyjádření k vyjádřením vedlejších účastníků, podle které SNCM v žádném případě nemusela zakoupit tak velký vysokorychlostní člun, tím spíše, že se sama v roce 1998 znepokojovala mírou neprovoznosti těchto vysokorychlostních člunů, stačí připomenout, že části žalobního důvodu tvrzené žalobkyní za účelem zpochybnění neexistence výrazně nadměrných investic byly

rovněž v bodech 170 až 175 výše zamítnuty. V každém případě, pochybnosti, které SNCM vyjádřila v roce 1998, pokud se jedná o rentabilitu obou nových vysokorychlostních člunů, ohledně kterých uvedla, že přidělení těchto lodí k plnění závazků veřejné služby bude záviset na kladném výsledku jejich zkušebního provozu, nemohou zpochybnit racionálnost nákupu vysokorychlostního člunu v roce 2000. To platí i pro připomínky formulované předsedou správní rady SNCM v novinovém článku ze dne 4. listopadu 2004, který žalobkyně uvádí. Kromě skutečnosti, že takový článek nemůže mít dostatečnou důkazní hodnotu, je třeba konstatovat, že pokud v něm předseda správní rady SNCM pochybuje, jak zdůrazňuje žalobkyně, o vhodnosti objednávky *Liamone*, uvádí rovněž, což žalobkyně zapomíná uvést, že „v té době zákazníci požadovali po společnosti nabídku vysoké úrovně“, zatímco „dnes [...] cestující upřednostňují hlavně a především ceny“, k čemuž dodal, že loď *Liamone* se „při uvedení do provozu setkala s všeobecně kladným přijetím“.

255 Co se týče, zatřetí, čistého zisku z prodejů stanovených restrukturalizačním plánem, žalobkyně vytýká Komisi, že při stanovení podpory omezené na nezbytné minimum nezohlednila čistý zisk z prodejů nemovitostí stanovených restrukturalizačním plánem, které v roce 2003 skutečně proběhly.

256 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise poté, co uvedla, že náklady spojené s provozními restrukturalizačními opatřeními vyčíslila na 46 milionů eur, dále uvádí, že SNCM „by měla vykázat 21 milionů eur čistého zisku z realizace prodejů stanovených restrukturalizačním plánem“. Za těchto okolností a s ohledem na skutečnost, že finanční vyrovnání za veřejnou službu dosahuje za období mezi roky 1991 a 2001 53,48 milionů eur, Komise došla v tomto bodě odůvodnění k závěru, „že částka 76 milionů eur [byla] zcela odůvodněná pro to, aby umožnila podniku být v krátké době životaschopným“.

- 257 Je nesporné, jak vyplývá z poznámky 121 v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, která odkazuje na body 97 až 101 odůvodnění tohoto rozhodnutí, že částka 21 milionů eur, uvedená v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se vztahuje na čistý zisk z prodeje, uvedený v bodě 99 odůvodnění tohoto rozhodnutí.
- 258 Je třeba uvést, že na tomto místě napadeného rozhodnutí, poté, co bylo jednak v bodě 97 odůvodnění připomenuto, že SNCM ve svém restrukturalizačním plánu počítala v roce 2002 s prodejem čtyř lodí a to *Napoléon*, *Liberté*, *Monte Rotondo* a vysokorychlostního člunu *Asco*, tedy lodí, u kterých bylo upřesněno, že jsou všechny, s výjimkou vysokorychlostního člunu *Asco*, prodané, a jednak v bodě 98 odůvodnění, že je k těmto prodejům nutné přičíst probíhající prodej *Southern Trader*, Komise uvedla, že „očekávaný zisk z těchto prodejí je 40 milionů eur, což znamená přísun hotovosti (čistého zisku z prodeje) ve výši 21 milionů eur s ohledem na zbývající splátky“.
- 259 Je nicméně nutno konstatovat, že v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise dále uvádí následující:

„Souběžně společnost [SNCM] počítala ve svém restrukturalizačním plánu s prodejem nemovitostí vlastněných jejími dceřinými společnostmi (kanceláře v Marseille). Ty byly roce 2003 skutečně prodány s čistým ziskem ve výši 12 milionů eur a s účetním přebytkem 5,1 milionů eur.“

- 260 Z napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že Komise konstatovala, že SNCM zaprvé v souladu se svým restrukturalizačním plánem, pokud se jedná o prodej lodí, počítala s čistým ziskem z prodeje ve výši 21 milionů eur, a zadruhé, pokud se jedná o prodej nemovitostí, tyto skutečně prodala za částku 12 milionů čistého zisku.

- 261 Komise přitom v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí při stanovení minimální částky uvedla pouze, že SNCM by měla získat 21 milionů eur čistého zisku z prodeje, aniž by odkazovala na částku 12 milionů eur uvedenou v bodě 101 odůvodnění tohoto rozhodnutí, pokud jde o čistý zisk z prodeje nemovitostí.
- 262 Aby vysvětlila zjištění napadeného rozhodnutí k tomuto bodu, Komise nejprve ve své žalobní odpovědi tvrdila, že příjmy pocházející z prodeje nemovitostí analýzu podstatně nezmění vzhledem ke skutečnosti, že získaný přebytek 5,1 milionů eur měl pouze okrajový dopad na snížení peněžního dluhu, takže mělo být vyloučeno riziko držby nadbytečných hotovostních prostředků. Vedlejší účastníci, jak Francouzská republika, tak SNCM, tuto domněnku ve svých písemnostech rovněž tvrdili.
- 263 Ve své duplice poté Komise shodně se SNCM uplatňuje, že nebylo možné, aby součtem stanovila hotovost, kterou mohla SNCM disponovat, z důvodu nedostatečné stejnorodosti čísel, které byly k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, a jejich nepřesnosti v tom, co přesně mají představovat. V tomto ohledu Komise uvedla, že vysoký počet prodejů vyžadovaných napadeným rozhodnutím pokrývá prodeje stanovené restrukturalizačním plánem a nerealizované ke dni přijetí napadeného rozhodnutí, že některé předpokládané čisté zisky z prodeje musí být sníženy vzhledem k těžkostem SNCM, po přijetí napadeného rozhodnutí, s hledáním kupujícího a že čísla předložená francouzskými úřady jsou z velké části předpoklady. Z těchto důvodů Komise vysvětlila, že hotovost ohodnotila „nahrubo“, což bude moci přiměřeně mobilizovat SNCM k maximální internalizaci nákladů na restrukturalizační plán před a po napadeném rozhodnutí.
- 264 Žádné z těchto vysvětlení nicméně nemůže být přijato pro odůvodnění neexistence započítání čistého zisku z prodeje nemovitostí.

- 265 Co se týče prvního vysvětlení, je třeba připomenout, že podle bodu 40 pokynů musí být výše podpory omezená na „striktní minimum potřebné pro umožnění restrukturalizace s přihlédnutím k dostupným finančním zdrojům společnosti“.
- 266 Z toho vzhledem k tomu, že SNCM přijala v projednávaném případě ve svém restrukturalizačním plánu závazek prodat lodě a nemovitosti, které nezbytně nepotřebuje, plyne, jak Komise připustila ve své odpovědi na písemné otázky Soudu, že musí věnovat celý zisk z prodeje těchto aktiv na financování restrukturalizačního plánu. V rozporu s tím, co tvrdí SNCM, tato povinnost nijak nezavazuje příjemce podpory použít veškeré své prostředky na snížení poskytnuté podpory, ale pouze použít veškeré zisky získané z aktiv nepovažovaných za nezbytně potřebné pro další činnost podniku v rámci jeho restrukturalizace. Takový příspěvek příjemce na restrukturalizační plán z vlastních prostředků je požadován proto, aby podpora zůstala omezena, v souladu s bodem 40 pokynů, na striktní minimum potřebné pro umožnění restrukturalizace s přihlédnutím k dostupným finančním zdrojům společnosti, jejich akcionářů nebo obchodní skupiny, k níž náleží.
- 267 Takový je ostatně i přístup, který zvolila Komise v napadeném rozhodnutí, jelikož zaprvé z bodu 328 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že proto, aby se přesvědčila o minimálním charakteru podpory, Komise odečetla z celkových nákladů na provozní restrukturalizační opatření celou výši 21 milionů eur čistého zisku z prodeje, který je zde uveden, přičemž dále uvedla, že SNCM není schopna nalézt jiné vlastní prostředky pro financování své restrukturalizace. Komise dále rovněž zohlednila povinnost omezit podporu na striktní potřebné minimum tím, že v tomto případě prosadila mechanismus plateb rozvržených v čase a doplněný vyrovnávacím systémem. Podle článku 6 výroku napadeného rozhodnutí schválila Komise předmětnou podporu pouze do výše první části 66 milionů eur, když zaplacení zbývajících 10 milionů eur záviselo na výsledku prodeje několika nestrategických účastí uloženého Komisí v článku 3 výroku tohoto rozhodnutí. Je nutno konstatovat, že tato technika schvalování podpory po částech odráží rovněž

skutečnost, že Komise hodlala brát v potaz celý zisk z realizovaných prodejů týkajících se aktiv, která nejsou nezbytně potřebná, jelikož, jak uvádí v bodě 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zisk z těchto prodejů musí „stejnou měrou“ snížit potřebu podpory tak, aby byla respektována nutnost omezit podporu na minimum, stanovená bodem 40 pokynů.

268 Z toho vyplývá, že Komise měla při stanovení minimální výše podpory poskytnuté SNCM povinnost zohlednit celý čistý zisk z prodejů realizovaných v rámci restrukturalizačního plánu.

269 V tomto ohledu není tvrzení, podle kterého výše podpory schválená v napadeném rozhodnutí neumožňuje SNCM získat přebytkovou hotovost, relevantní.

270 Komise měla sice podle bodu 40 pokynů ověřit, jak to učinila v bodě 330 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zda předmětná podpora není poskytnuta ve formě nebo výši, jež by vedly SNCM k disponování přebytkovou hotovostí, která by mohla být užita k agresivním, trh narušujícím činnostem. Nicméně okolnost, že výše podpory schválená v napadeném rozhodnutí umožňovala vyhnout se takovému nebezpečí, nemůže odůvodnit skutečnost, že Komise nezohlednila čistý zisk z prodeje nemovitostí, vzhledem k tomu, že by ji jeho zahrnutí mohlo vést k tomu, že by za slučitelnou prohlásila podporu v menší výši nebo předmětnou podporu případně prohlásila za neslučitelnou se společným trhem, což by, zcela hypoteticky, umožnilo tím spíše zabránit nebezpečí narušení hospodářské soutěže.

271 Je tedy třeba odmítnout vysvětlení Komise vycházející z okrajového dopadu čistého zisku z prodeje nemovitostí na finanční situaci SNCM.

- 272 Co se týče druhého vysvětlení, je třeba připomenout, že Soud již ohledně podpory na restrukturalizaci rozhodl (rozsudek *Kneissl Dachstein v. Komise*, bod 138 výše, bod 84), že Komise nemusí odhadovat náklady pro každé z opatření, která má předmětný podnik přijmout. Mimo to, že přesné ocenění jednotlivých nákladových položek je v každém případě nahodilé z důvodu budoucího charakteru zamýšlených opatření, se Komise při výkonu své velké posuzovací pravomoci může omezit na celkové ohodnocení.
- 273 Je tedy třeba připustit, že v projednávaném případě byla Komise, s ohledem na obtíž posoudit přesně čistý zisk z prodeje lodí a nemovitostí stanovených restrukturalizačním plánem, v zásadě oprávněna se při výkonu své široké posuzovací pravomoci držet přibližného odhadu tohoto zisku.
- 274 V projednávaném případě je nicméně třeba konstatovat, pokud se jedná zaprvé o prodej lodí, že v bodech 97 a 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvádí, že tři ze čtyř lodí, jejichž prodej byl stanoven restrukturalizačním plánem, a to *Napoléon*, *Liberté* a *Monte Rotondo*, již byly prodány a pouze vysokorychlostní člun *Asco* nenalezl kupujícího a že prodej *Southern Trader* právě probíhá. Stejně tak, pokud Komise v bodě 99 odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí, že „očekávaný“ čistý zisk z prodeje je 21 milionů eur s ohledem na zbývající splátky, ve stejném bodě odůvodnění konstatuje, že „lodě *Monte Rotondo* a *Napoléon* byly prodány v roce 2002“, zatímco „lodi *Liberté* a *Southern Trader* byly nebo budou prodány v roce 2003“, přičemž poslední jmenovaná loď je předmětem příslibu prodeje. Dále ve stejném bodě odůvodnění 99 napadeného rozhodnutí Komise konstatuje, že „celkový čistý zisk z prodeje těchto čtyř lodí se ukázal být vyšší o 1,2 milionů eur, než byly předpoklady“.
- 275 Je tedy třeba konstatovat, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že v okamžiku jeho přijetí byla Komise seznámena se skutečnou výší čistých zisků z prodeje několika lodí, neboť konstatuje, co se týče prodeje čtyř lodí, existenci nadhodnoty čistého

zisku z prodeje vzhledem k odhadům. V tomto ohledu vzhledem k tomu, že prodej lodí *Napoléon* a *Monte Rotondo* proběhl v roce 2002, je namístě mít s ohledem na čas uplynulý mezi těmito prodeji a přijetím napadeného rozhodnutí za to, že Komise musela mít nezbytně k dispozici všechny poznatky, které by jí umožnily určit přesnou výši čistého zisku z jejich prodeje. Pokud jde o loď *Liberté*, jejíž prodej proběhl v roce 2003 před přijetím napadeného rozhodnutí, je nutno rovněž konstatovat, že, s výhradou případné nutnosti provést drobné úpravy za účelem zohlednění dalších nákladů snižujících prodejní cenu, musela mít Komise stejně tak nezbytně k dispozici většinu poznatků, které by jí umožnily vypočítat výši čistého zisku z prodeje.

276 V odpovědi na písemnou otázku Soudu Komise ostatně potvrdila, že stanovení přebytku realizovaného u lodí *Napoléon*, *Monte Rotondo* a *Liberté* mohly její služby provést na základě informací předaných francouzskými úřady dne 14. května 2003, tedy přibližně dva měsíce před přijetím napadeného rozhodnutí.

277 Komise sice měla, co se týče páté lodi, tedy *Southern Trader*, k dispozici pouze odhad čistého zisku z jejího prodeje. V každém případě, pokud jde o tuto loď, z článku 3 výroku napadeného rozhodnutí vyplývá, že její prodej měl být zohledněn, jak správně uvádí SNCM, až při poskytnutí druhé části podpory, jelikož tato loď je pronajata jedné z dceřiných společností SNCM, *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* (dále jen „SMIP“), která je Komisí považována za nestrategickou účast. Článek 3 druhý pododstavec výroku napadeného rozhodnutí tak stanoví, že namísto prodeje této poslední účasti může SNCM prodat jediné aktivum této společnosti, *Southern Trader*, a činnost této dceřiné společnosti ukončit. V odpovědi na písemnou otázku Soudu v tomto bodě Komise proto potvrdila, že čistý zisk z prodeje *Southern Trader* není zahrnutý v částce 21 milionů eur, uvedené v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 278 Z výše uvedeného vyplývá, že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí musela mít Komise k dispozici skutečnou výši čistého zisku z prodeje lodí, jejichž prodej byl stanoven restrukturalizačním plánem a které byly ke dni přijetí tohoto rozhodnutí skutečně prodány.
- 279 Zadruhé, co se týče čistého zisku z prodeje nemovitostí, je třeba připomenout, že v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že „[nemovitosti byly] v roce 2003 skutečně prodány s čistým ziskem 12 milionů a účetním přebytkem 5,1 milionů eur“. Z tohoto bodu odůvodnění tak vyplývá, že Komise podává částku 12 milionů eur, která je zde uváděna, nikoliv jako přibližný odhad, ale jako přesné ocenění čistého zisku ze skutečně realizovaného prodeje.
- 280 V odpovědi na písemnou otázku Soudu Komise ostatně potvrdila, že částka 12 milionů eur uvedená v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí pocházela z informací předaných francouzskými orgány dne 14. května 2003, tedy přibližně dva měsíce před přijetím napadeného rozhodnutí.
- 281 Za těchto okolností rovněž nemůže být připuštěno, na rozdíl od toho, co Komise tvrdí ve svých písemnostech, že výše čistého zisku z prodeje nemovitostí nebyla v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí s konečnou platností přesně známa.
- 282 Z napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že v okamžiku jeho přijetí musela mít Komise k dispozici, co se týče jak lodí, tak nemovitostí, jejichž prodej byl stanoven restrukturalizačním plánem a které v daný okamžik již byly prodány, nejen odhad čistého zisku z jejich prodeje uvedený v tomto plánu, ale rovněž skutečnou výši tohoto čistého zisku.

- 283 Za těchto okolností a především s přihlédnutím k zásadě zákazu státních podpor, stanoveného čl. 87 odst. 1 ES, se Komise nemohla u těchto aktiv pro účely stanovení minimálního charakteru podpory omezit na provedení „hrubého“ odhadu hotovosti, kterou má SNCM k dispozici.
- 284 Vzhledem k tomu, že Komise zjistila, co se týče prodeje lodí, existenci nadhodnoty u čistého zisku z prodeje ve srovnání s 21 miliony eur uvedenými v restrukturalizačním plánu, a, pokud jde o prodej nemovitostí, existenci čistého zisku z prodeje ve výši 12 milionů eur, nemohla při stanovení minimálního charakteru podpory v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí zohlednit pouze odhad ve výši 21 milionů eur stanovený restrukturalizačním plánem pro prodej lodí, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 285 Je třeba proto rovněž zamítnout vysvětlení předložené Komisí vycházející z nepřesností čísel, která byla k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí.
- 286 V odpovědi na písemné otázky Soudu Komise podle nového vysvětlení neuvedeného v její žalobní odpovědi a duplice tvrdila, opírajíc se o důvěrné písemnosti nezaložené do spisu probíhajícího soudního řízení před Soudem, že čistý zisk z prodeje ve výši 21 milionů eur, uvedený v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokrýval ve skutečnosti jak prodej všech čtyř lodí uvedených v bodě 97 odůvodnění tohoto rozhodnutí, tak prodej nemovitostí stanovený restrukturalizačním plánem. Stejně vysvětlení předložila SNCM ve svém vyjádření vedlejšího účastníka.
- 287 Nicméně, aniž by bylo třeba ověřovat opodstatněnost tohoto vysvětlení na základě písemností dovolávaných Komisí, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury

musí být odůvodnění rozhodnutí uvedeno v něm samém a pozdější vysvětlení předložená Komisí nemohou být, s výjimkou zvláštních okolností, zohledněna (rozsudky Soudu ze dne 2. července 1992, Dansk Pelsdyravlerforening v. Komise, T-61/89, Recueil, s. II-1931, bod 131; ze dne 14. května 1998, Buchmann v. Komise, T-295/94, Recueil, s. II-813, bod 171, a ze dne 15. září 1998, European Night Services a další v. Komise, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Recueil, s. II-3141, bod 95). Z toho plyne, že rozhodnutí musí stačit samo o sobě a že jeho odůvodnění nemůže vycházet z později poskytnutých písemných nebo ústních vysvětlení, pokud je proti předmětnému rozhodnutí již podána žaloba před soudem Společenství (rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 1996, Rendo a další v. Komise, T-16/91, Recueil, s. II-1827, bod 45).

288 V projednávaném případě přitom musí být konstatováno, že vysvětlení předložené Komisí a SNCM, podle kterého je čistý zisk z prodeje nemovitostí zahrnut do částky 21 milionů eur čistého zisku z prodeje uvedeného v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí, není v uvedeném rozhodnutí uvedeno, což ostatně Komise připustila při jednání v odpověď na otázku Soudu.

289 V každém případě je nutno konstatovat, že tomuto opožděně předloženému vysvětlení Komise napadené rozhodnutí odporuje. Vzhledem k tomu, že se body 97 a 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí omezují pouze na uvedení prodejů lodí zamýšlených SNCM, aniž by zde byly až do tohoto stadia napadeného rozhodnutí jakýmkoliv způsobem zmíněny prodeje nemovitostí, které jsou poprvé uvedeny v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je nutno konstatovat, že údaj v bodě 99 odůvodnění tohoto rozhodnutí, podle kterého je očekávaný zisk z „těchto“ prodejů 21 milionů eur, se nezbytně vztahuje pouze k prodeji lodí, který byl uveden v předchozích bodech 97 a 98 odůvodnění. Stejně tak údaj v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého SNCM „současně“ počítala s prodejem nemovitostí, které byly skutečně prodány za 12 milionů eur čistého zisku, potvrzuje, že částka čistého zisku z prodeje nemovitostí byla Komisí považována za odlišnou od

čistého zisku z prodeje lodí, ke kterému by tak měla být přičtena. Dále musí být podotknuto, že ani bod 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani bod 341 odůvodnění, které odkazují, bez dalšího upřesnění, na existenci čistého zisku z prodeje ve výši 21 milionů eur, neumožňují pochopit, zda tato částka vedle čistého zisku z prodeje lodí zahrnuje i čistý zisk z prodeje nemovitostí.

290 Z toho plyne, že vysvětlení Komise a SNCM, podle kterého částka 21 milionů eur, zohledněná při stanovení minimální výše podpory v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zahrnuje prodej nemovitostí, musí být odmítnuto.

291 V každém případě, i za předpokladu, že by, jak uplatňují Komise a SNCM, očekávaný čistý zisk z prodeje ve výši 21 milionů eur uvedený v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí, měl být chápán jako zahrnující čistý zisk z prodeje nemovitostí, nemění to nic na skutečnosti, že se Komise v bodě 328 odůvodnění tohoto rozhodnutí nemohla omezit na zohlednění čistého zisku z prodeje ve výši 21 milionů eur k tomu, aby se ujistila o minimálním charakteru podpory.

292 Pokud nemůže být vyloučeno, že čistý zisk z prodeje lodí a nemovitostí byl v restrukturalizačním plánu oceněn na 21 milionů eur, nemůže být na rozdíl od toho, co Komise uplatňovala při jednání, připuštěno, že by byla oprávněná vycházet z pouhých předpokladů, i když ty by neodpovídaly skutečnosti, aby nedošlo ke zdržení přijetí rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že odhad čistého zisku z prodeje uvedeného v restrukturalizačním plánu ve výši 21 milionů eur byl proveden v prosinci 2001, jak vyplývá z poznámky 31 v bodě 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí, byla Komise povinna s ohledem na nutnost ověření striktně nezbytného charakteru podpory v souladu s pokyny tento odhad opravit tak, aby zohlednila skutečnou situaci SNCM, která existovala v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí téměř o 19 měsíců později.

- 293 V důsledku toho, jestliže SNCM správně uplatňuje, že následkem potíží s prodejem vysokorychlostního člunu *Asco* mohla Komise při přijímání napadeného rozhodnutí zohlednit, co se týče této lodi, nižší čistý zisk z prodeje oproti odhadu uvedenému v restrukturalizačním plánu, a provést tak zápornou opravu tohoto odhadu, měla Komise rovněž provést případné kladné opravy, které by mohly zvýšit odhady týkající se ostatních lodí.
- 294 V projednávaném případě přitom z bodů 99 a 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že SNCM jednal prodala všechny tři další lodě, jejichž prodej byl stanoven restrukturalizačním plánem, jakož i *Southern Trader*; a že součet čistých zisků z prodeje těchto čtyř lodí se ukázal být vyšším o 1,2 milionů eur, než byly předpoklady, a jednal prodala nemovitosti, jejichž prodej byl stanoven uvedeným plánem, s čistým ziskem 12 milionů eur.
- 295 Je nutno konstatovat, že SNCM ostatně nezpochybňuje, že snížení čistého zisku z prodeje vyplývající ze záporné opravy a týkající se pouze vysokorychlostního člunu *Asco* není takové, aby mohlo zcela vyrovnat nezohlednění těchto poznatků.
- 296 Ve svém vyjádření vedlejšího účastníka totiž SNCM Soudu poskytla pro každou ze čtyř lodí, jejichž prodej byl stanoven restrukturalizačním plánem, částku odpovídající „skutečným disponibilním prostředkům SNCM“. Jak již bylo konstatováno výše, co se týče lodí *Napoléon* a *Monte Rotondo*, vzhledem k tomu, že jejich prodej proběhl v roce 2002, je namístě mít za to, s ohledem na čas uplynulý mezi těmito prodeji a přijetím napadeného rozhodnutí, že částka uváděná SNCM odpovídá přesně výši čistého zisku z prodeje těchto lodí. Stejně tak, co se týče lodi *Liberté*, jejíž prodej proběhl v roce 2003, před přijetím napadeného rozhodnutí, je rovněž nutno konstatovat, že s výhradou nutnosti provedení případných drobných změn částka

uvedená ve vyjádření vedlejšího účastníka SNCM přibližně odpovídá výši čistého zisku z prodeje této lodi, jelikož základní poznatky umožňující výpočet této částky byly v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí známy. Při jednání ostatně SNCM potvrdila, že částka uvedená v jejím vyjádření vedlejšího účastníka je spolehlivá.

297 Z údajů předložených SNCM přitom vyplývá, že i přes zohlednění záporného čistého zisku z prodeje vysokorychlostního člunu *Asco* dosahuje skutečná výše čistého zisku z prodeje těchto čtyř lodí přibližně 16,5 milionů eur, takže při započtení čistého zisku z prodeje nemovitostí ve výši 12 milionů eur, uvedeného v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, měl celkový čistý zisk z prodeje, který měla SNCM k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, dosahovat přibližně 28,5 milionů eur namísto 21 milionů eur zohledněných Komisí v napadeném rozhodnutí.

298 V tomto ohledu musejí být tvrzení, kterými chce SNCM doložit, že částka uvedená v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí se vztahuje k hrubému zisku z prodeje, zamítnuta, jelikož si s tímto bodem odůvodnění přímo protirečí. Pokud jde o tvrzení, podle kterého se částka uvedená v tomto bodě odůvodnění částečně týká prodeje aktiv nezbytných pro činnost podniku, postačuje konstatovat, kromě toho, že toto tvrzení není nijak doloženo, že napadené rozhodnutí neobsahuje v tomto smyslu žádný poznatek, který by mohl odůvodnit nezohlednění čistého zisku z prodeje nemovitostí, ať již v bodě 101, nebo v bodě 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V každém případě je třeba podotknout, že i při zohlednění čísel týkajících se čistého zisku z prodeje nemovitostí předložených SNCM dosahuje skutečná výše prostředků, které má tato společnost k dispozici a kterou uvádí ve svém vyjádření vedlejšího účastníka, 24,9 milionů eur.

299 Komise, dotazovaná na tento bod při jednání, ostatně v konečném důsledku připustila, že celková výše čistého zisku z prodeje lodí a nemovitostí, kterou měla k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, byla vyšší než 21 milionů eur.

- 300 Z výše uvedeného proto vyplývá, že napadené rozhodnutí je postiženo zjevně nesprávným posouzením, jelikož pro účely stanovení minimální výše podpory zohledňuje pouze čistý zisk z prodeje ve výši 21 milionů eur, zatímco z uvedeného rozhodnutí a z vysvětlení poskytnutých v rámci probíhajícího řízení vyplývá, že Komise byla na základě poznatků, které měla v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, schopna zjistit, že tento čistý zisk byl vyšší než 21 milionů eur.
- 301 Žádný z dalších argumentů předložených Komisí a vedlejšími účastníky nemůže tento závěr zpochybnit.
- 302 Zprvée, tvrzení předložené Komisí v duplice, podle kterého by bylo vhodné započítat čistý zisk z očekávaných prodejů nemovitostí a lodí, jejichž prodej byl uveden v restrukturalizačním plánu a které nebyly ještě prodány ke dni přijetí napadeného rozhodnutí, při budoucím přezkumu druhé části podpory ve výši 10 milionů eur podle článku 6 výroku napadeného rozhodnutí, musí být zamítnuto jako neopodstatněné.
- 303 Jestliže je totiž pravda, že články 3 a 6 výroku napadeného rozhodnutí předpokládají započtení čistého zisku z prodeje nemovitostí realizovaného SNCM do druhé části podpory, tak z těchto článků rovněž vyplývá, stejně jako z bodů 357 a 358 odůvodnění tvořících jejich nezbytnou oporu, že do této druhé části má být započítán pouze čistý zisk z prodejů nestrategických účastí uložených Komisí jako podmínka slučitelnosti podpory se společným trhem, přičemž tyto prodeje jsou taxativně vyjmenovány v čl. 3 prvním pododstavci výroku napadeného rozhodnutí a týkají se účastí ve společnostech Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, société civile immobilière Schuman, SMIP a Someca.

304 Jak Komise opakovaně potvrdila ve svých odpovědích na písemné otázky a při jednání, nemovitosti uvedené ve výše uvedených ustanoveních výroku napadeného rozhodnutí nespádají, pokud jde o úhradu druhé části podpory, do okruhu prodeje nemovitostí uvedeného v bodě 101 odůvodnění tohoto rozhodnutí, který Komise měla zohlednit při stanovení minimálního charakteru podpory v bodě 328 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Co se týče lodi *Southern Trader* v držení SMIP, Komise ve svých odpovědích na písemné otázky vysvětlila, že v článku 3 výroku napadeného rozhodnutí požadovala její prodej z důvodu neurčitosti obklopující prodej této lodi v restrukturalizačním plánu, takže tato loď neměla být považována za aktivum zahrnuté do částky 21 milionů eur uvedené v restrukturalizačním plánu.

305 Z toho plyne, že v rozporu s názorem Komise uvedeným v jejích písemnostech neměl být čistý zisk z prodeje nemovitostí, uvedený v bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, při poskytování druhé části podpory zohledněn.

306 Možnost Komise posoudit později, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí druhé části podpory, tak nemůže nijak zpochybnit výše uvedené závěry týkající se nezohlednění celého čistého zisku z prodeje aktiv, která nejsou nezbytná, při stanovení minimálního charakteru podpory.

307 Ze stejného důvodu Komise dále nemůže tvrdit, jak to činila při jednání, že schválením podpory ve výši první části dosahující 66 milionů eur se ujistila o minimálním charakteru této podpory, jelikož zohlednění čistého zisku z prodeje aktiv, která nejsou nezbytná, přesahujícího 21 milionů eur ji mělo v zásadě přivést ke konstatování, že výše podpory oznámená francouzskými orgány nedodržuje požadavek omezení podpory na minimum, a tedy, že podmínky k tomu, aby podpora byla prohlášena za slučitelnou se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, nejsou splněny.

308 Zadruhé, co se týče Komisí krátce připomenuté okolnosti, podle které výše vyrovnání za veřejnou službu byla až do konce roku 2001 podhodnocena, postačuje konstatovat, že tato okolnost byla Komisí náležitě zohledněna při stanovení minimální výše podpory, jelikož, jak vyplývá především z bodů 326 a 327 odůvodnění napadeného rozhodnutí, část podpory oznámená francouzskými orgány jako podpora na restrukturalizaci, mající umožnit „učinění definitivní tečky za následky vyplývajícími z nepřiměřenosti poskytovaných finančních vyrovnání [podle smlouvy z roku 1991 a smlouvy z roku 1996] v porovnání s provozními výdaji a s náklady na pevnině konstatovanými v tomto období u spojení tvořících předmět závazků veřejné služby“, byla schválena ve výši 53,48 milionů eur. Proto tvrzená okolnost nemohla být zohledněna podruhé při určení výše čistého zisku z prodeje aktiv, která nejsou nezbytná, jenž by měl být při výpočtu minimální výše podpory odečten.

309 Zatřetí, co se týče SNCM tvrzené okolnosti, podle které napadeným rozhodnutím v konečném výsledku zohledněné náklady na restrukturalizaci, tedy 25 milionů eur (46 milionů eur – 21 milionů eur) a výše vyrovnání za veřejnou službu, tedy 53,48 milionů eur, mohou společně odůvodnit až 78,48 milionů eur podpory na restrukturalizaci, čímž by vzniklo volné rozpětí 2,48 milionů eur, postačuje konstatovat, že podpora oznámená francouzskými orgány se týkala podpory nikoliv ve výši 78,48 milionů eur, ale 76 milionů. Přitom Soudu v rámci sporu o neplatnost nepřisluší rozhodovat o legalitě podpory o výši odlišné od výše podpory přezkoumávané Komisí tím, že nahradí svým vlastním posouzením posouzení Komise (rozsudek Soudu ze dne 22. října 1996, SNCF a British Railways v. Komise, T-79/95 a T-80/95, Recueil, s. II-1491, bod 64). Mimoto je třeba podotknout, že rozdíl tvrzený SNCM je málo významný vzhledem k chybě učiněné v její prospěch v rámci určení výše čistého zisku z prodeje aktiv, která nejsou nezbytná.

310 Začtvrté, tvrzení SNCM, podle kterého výše podpory v přesném smyslu slova dosahuje pouze 22,5 milionů eur, tedy rozdíl mezi finanční injekcí poskytnutou francouzským státem a vyrovnáním za veřejnou službu, a rovná se tak 48 % nákladů na restrukturalizaci dosahujících 46 milionů eur, je založeno na mylném před-

pokladu, podle kterého výše vyrovnání za veřejnou službu nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Takový případ by ale nastal pouze v případě, že by byly splněny podmínky týkající se této části finanční injekce uvedené v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (bod 105 výše). Nicméně v tomto ohledu nepřísluší Soudu v rámci sporu o neplatnost nahradit svým vlastním posouzením posouzení Komise (rozsudek SNCF a British Railways v. Komise, bod 309 výše, bod 64).

- 311 Tato úvaha platí v projednávaném případě o to více, že v napadeném rozhodnutí Komise výslovně zastávala názor, jak vyplývá především z bodů 260 a 326 odůvodnění tohoto rozhodnutí, že i když výše finančního vyrovnání za veřejnou službu může být odůvodněna čl. 86 odst. 2 ES, celá výše předmětné podpory musí být přezkoumána jako podpora na restrukturalizaci, a to včetně částí odpovídající vyrovnání za veřejnou službu z důvodu, že předmětná podpora byla oznámena jako podpora na restrukturalizaci a že obnovení životaschopnosti vyžaduje, aby tato podpora umožnila rovněž splacení dluhů vzniklých na základě tohoto vyrovnání.
- 312 Za těchto okolností se zdá, že celková výše předmětné podpory, tedy 76 milionů eur, představuje přibližně 76 % celkových nákladů na restrukturalizaci dosahujících se započtením vyrovnání za veřejnou službu ve výši 53,48 milionů eur a nákladů na restrukturalizaci ve výši 46 milionů 99,48 milionů eur. Dále i při zohlednění pouze první části ve výši 66 milionů eur je třeba konstatovat, že tato platba stále představuje přibližně 66 % výše uvedených celkových nákladů.
- 313 V každém případě, a to i za předpokladu, že by byly splněny podmínky uvedené v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (bod 105 výše), skutečnost, že by se v tomto případě podpora rovnala méně než 50 % nákladů na restrukturalizaci, by nemohla v žádném případě vyvrátit závěr, podle kterého přesto

zůstává tato podpora nadměrná při nezohlednění celého čistého zisku z prodeje uskutečněných při realizaci restrukturalizačního plánu. Podpora na restrukturalizaci totiž, jak bylo uvedeno výše, musí být podle bodu 40 pokynů omezena na „striktní nezbytné minimum“ při zohlednění dostupných finančních prostředků plynoucích především z prodeje některých aktiv, pokud nejsou nezbytná pro přežití podniku.

314 A konečně zapáté, co se týče tvrzení předloženého Francouzskou republikou v jejích písemnostech, podle kterého by jiné metody odhadu předložené francouzskými orgány umožnily odůvodnit částku rovnající se předmětné podpoře, stačí konstatovat, že v bodech 320 až 325 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise výslovně tyto metody odmítla a použila jí vypracovanou alternativní metodu.

315 Je tudíž třeba dojít k závěru, že část žalobního důvodu žalobkyně, týkající se nezohlednění celého čistého zisku z prodeje aktiv, která nejsou nezbytná, Komisí pro určení minimálního charakteru podpory, je opodstatněná, jelikož napadené rozhodnutí je v tomto bodě postiženo zjevně nesprávným posouzením.

Závěry k druhému žalobnímu důvodu

316 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a pokynů tím, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení, musí být zamítnut s výjimkou části žalobního důvodu vycházející z nesprávného posouzení minimálního charakteru podpory.

- 317 Minimální charakter podpory se vztahuje, jak Komise uvedla v bodech 19 a 20 pokynů, k podmínce stanovené čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, podle které proto, aby podpora mohla být prohlášena za slučitelnou se společným trhem, nesmí tato měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, z čehož vyplývá, že vada postihující legalitu napadeného rozhodnutí se týká jedné z podmínek stanovených čl. 87 odst. 3 písm. c) proto, aby podpora mohla být prohlášena za slučitelnou se společným trhem.
- 318 Za těchto okolností je namístě konstatovat, že podmínky pro to, aby podpora mohla být Komisí prohlášena za slučitelnou se společným trhem, nebyly v projednávaném případě splněny. Vada postihující legalitu napadeného rozhodnutí tak v projednávaném případě měla zásadní vliv na výsledek (rozsudek Soudu ze dne 14. května 2002, *Graphischer Maschinenbau v. Komise*, T-126/99, Recueil, s. II-2427, body 49).
- 319 V důsledku toho, jelikož má stanovení minimálního charakteru podpory zásadní důležitost v obecné struktuře napadeného rozhodnutí (rozsudek *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise*, bod 62 výše, bod 420) a jelikož nepřísluší Soudu v rámci sporu o neplatnost nahradit svým vlastním posouzením posouzení Komise (rozsudek *SNCF a British Railways v. Komise*, bod 309 výše, bod 64), je namístě toto rozhodnutí zrušit, aniž by bylo třeba přezkoumávat opodstatněnost částí žalobního důvodu předložených žalobkyní a týkajících se podmínek uložených napadeným rozhodnutím.
- 320 Nemůže být totiž vyloučeno, že by Komise, především ve světle rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (bod 105 výše), mohla s ohledem na čl. 87 odst. 1 ES provést nové posouzení povahy předmětné státní podpory nebo alespoň její části a případně změnit podmínky uložené napadeným rozhodnutím, jestliže by tyto podmínky byly i nadále nezbytné s ohledem na výši opatření představujícího

státní podporu (viz v tomto smyslu rozsudek SNCF a British Railways v. Komise, bod 309 výše, bod 64).

321 Z výše uvedeného vyplývá, že je namístě napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

322 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise byla ve sporu neúspěšná a žalobkyně náhradu nákladů ve svém návrhu požadovala, je namístě uložit Komisi náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

323 V souladu s čl. 87 odst. 4 třetím pododstavcem jednacího řádu ponese SNCM, vedlejší účastník, vlastní náklady řízení.

324 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Francouzská republika tudíž ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise 2004/166/ES ze dne 9. července 2003 ohledně podpory na restrukturalizaci, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti Sociétés nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM), se zrušuje.**
- 2) **Komise ponese náklady řízení žalobkyně, jakož i vlastní náklady řízení.**
- 3) **Francouzská republika a SNCM ponесou vlastní náklady řízení.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. června 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

M. Jaeger

Obsah

Právní rámec	II - 2206
Skutkový základ sporu	II - 2208
1. Dotčené námořní společnosti	II - 2208
2. Závazky veřejné služby spojené s námořní dopravou mezi kontinentální Francií a Korsikou	II - 2209
Správní řízení	II - 2211
1. Podpory poskytnuté SNCM na vyrovnání závazků veřejné služby v rámci smlouvy z roku 1991 a smlouvy z roku 1996	II - 2211
2. Podpory poskytnuté SNCM na záchranu a restrukturalizaci	II - 2212
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 2220
Právní otázky	II - 2222
1. Úvodní poznámka týkající se dopadu rozhodnutí ze dne 8. září 2004 na projednávanou žalobu	II - 2222
2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 253 ES tím, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno	II - 2223
Úvodní poznámky týkající se rozsahu žalobního důvodu	II - 2224
K částem žalobního důvodu týkajícím se odůvodnění napadeného rozhodnutí	II - 2227
Úvodní poznámky	II - 2227
K povaze dotčeného opatření a k charakteru části podpory jako vyrovnání za veřejnou službu	II - 2229
K odstranění pochybností, které vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení	II - 2236
	II - 2303

K posouzení obnovení životaschopnosti	II - 2241
K reálnosti předpokládaných restrukturalizačních scénářů	II - 2244
K určení nestrategických účastí	II - 2246
Závěry k prvnímu žalobnímu důvodu	II - 2248
3. K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) nařízení ES č. 659/1999 a pokynů tím, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení	II - 2248
Úvodní poznámka týkající se přezkumu vykonávaného Soudem	II - 2248
K částem žalobního důvodu týkajícím se opodstatněnosti napadeného rozhodnutí	II - 2250
K posouzení části podpory jako vyrovnání za veřejnou službu	II - 2251
K analýze příčin, které vedly k finančním nesázím SNCM	II - 2255
K dodržení pokynů	II - 2259
— Ke klasifikaci SNCM jako podniku v nesázích	II - 2260
— K obnovení životaschopnosti	II - 2265
— K zabránění nedovoleným narušením hospodářské soutěže	II - 2272
— K omezení podpory na minimální výši	II - 2278
Závěry k druhému žalobnímu důvodu	II - 2299
K nákladům řízení	II - 2301